ஸ்ரீ TK இராமாநுஜ தாசரவர்

ட்டவணை.

இரண்டாவது.

நான்காவது.

எட்டாவது.

ஒன்பதாவது.

பத்தாவது.

சமாதானநீதியில் தருமசாஸ்திராலோசனை

சங்கத்தில் ஒருவராகிய

பண்டிதர்

வகுளாபரணம் ஸோமயாஜி.

வேதாந்தாசாரியார் இயற்றிய

சாற்றுகவி.

యోసౌ కౌశికబాలధన్వికులభూరామానుజార్యస్సుధీస్తేన ద్రావిడభాషయార్థవివృతిః స్మృత్యామనోరాద్యరచి। యోవాసౌవకుళప్రసాదనకృత శ్రీసోమయాజ్యన్వయో వేదాంతార్యపధీరమావ్యనుమసాభాతి ప్రశస్త్యాగా॥

இதனபொருள் இளையவில்லி கௌசிக இராமாநுஜாசாரிய னென்னும் பண்டிதரால் தமிழில் வசனரூபமாக மொழிபெயர்க்கப் பட்ட மநுதருமநூலை பார்வையிட்டதில் மிகவும் சிறந்ததாயும் மூலஸ்மிருதிக்குச் சரியான பொருளுள்ளதாயும் இருக்கின்றது.

):(*):(

சில பொருமையினாலும் பொருளாசையினாலும் யாங்கள் பதிப்பித்த இம்மநுஸ்மிருதியில் சிலபாகங்களை மாற்றி அச்சிட முயல்கின்றனர். அவ்வாறு நிகழுமேல் மூலகிரந்தத்திற்கு விரோதப்படும், அப்படிக்கின்றி முதல் இரண்டாம் பதிப்புக்கு சரியாக அச்சியற்றுகிற விஷயத்தில் குற்றவாளியாவார்கள். இதை யாவரும் யோசித்துணரக் கோருகிறேன்.

சி - தா - குருசாமிமுதலியார்.

கடவுள்வாழ்த்து.

அனகனைந்தொழிலுமோவா தாடல்செய் தருள்வோன்றன்சோ
கனகமென்மலர்த்தாளுள்ளங் கருதிநால்வருணத்தோர்க்கு
மனமுறுசுகம்பெற்றோங்க மன்னவர்மகிழ்ச்சிதாங்க
மனுமிருதியைவிரித்து வசனமாச்செய்தானன்றே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சொல்லுலகுந்தருமநன் குணரமநுநுவன்மிருதி
துரிசில்வட மொழிநிகழ்தலாற்
றுன்னுமப்பொரு ளெவர்க்கும்புலப்படுதலிலை
துய்ய திராவிட மதிலதை

நல்லவுரைநடையினாற் றருகவென்றியாவர்க்கு
நம்பினன் பொய்ம்மொழியிலான
நவையில்கலையறிவினான் மிகுகொடையினான்புதுவை
நகர்வணிக குலசிரேட்டன்

வல்லநாகப்பவிறை வன்றவத்தினில்வந்த
வளர்முத்து ரங்கபூபன்
வகுத்திடப்பெறுமைபெறு வடமொழிச்சலநிதி
மதித்தமு தருந்திதேக்கும்

மல்லல்வயல்கோமாண்டு ரிளையவில்லியிரா
மாநுசாசாரி யென்போன்
வண்டமிழின்மொழிபெயர்த் திடவதுதிருத்தினன்
வளர்சுப்பராய கவியே.

உ

கடவுள் துணை.

மநுதர்மசாத்திரத்தில்

பிருகுசங்கிதையில்

முதலத்தியாயம்.

நூலாரம்பம்:

பஞ்சவிடயங்களிற் செல்லாநின்ற மனதைப் பிரம்மடையிற்செல்லும்படி செலுத்திய, சுவாயம்பு மநுவை ருஷீஸ்வரர்கள் வநதடைந்து, விதிப்படிப் பூசித்து, மேற்சொல்லப்போகிற,விஷயங்களைக் கேழ்க்கிறார்கள்.

உ—பரிபூரணமான-ஞானம்-பலம்-ஐஸ்வர்யம்-வீரியம் - சக்தி தேஜசு-இவைகளை யியல்பாகவுடைய, ஓய் சுவாமி பிராமண-க்ஷத்திரிய-வைசிய-சூத்திரனென்கிற, நான்கு வருணத்தாருடையவும் அநுலோமன்-பிரதிலோமன்-அந்தராளன்-விராத்தியன்-முதலான சங்கர சாதிகளுடையவும், சாதகர்ம முதலிய தருமங்களை கிரமமாகச் சரியாய் முழுமையும் எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும்.

ங—அக்கினிஷ்டோமமுதலிய, யாகாதி கர்மங்களை, விதிக்கிறதாயும், ஒருவராலேசிருஷ்டிக்கப்படாததாயும், இவ்வளவென்று அளவிடக் கூடாததாயும், மீமாம்சா சாஸ்திர மறியாதவர்களாலே அறியப்படாத பொருளை யுடையதாயும் இருக்கிற இந்தச் சகல வேதத்தி னுண்மையை அறிந்தமஹான் நீரொருவரோ யல்லவா.

ச—மஹானுபாவராளான மஹருஷிகளுக்கும் சந்தேகந் தெளிவிக்கத்தக்க ஞானதேஜசை யுடைத்தான, அந்த மநுப்பிரஜாபதி

யானவர், இவ்வண்ணமாக அந்த ருஷிகளாலே கேழ்க்கப்பட்டு, அவர்களைப் பூசித்து, கேழ்ப்பிராகவென்று சொல்லத்தொடங்கினர்.

ரு—வருணசிரம தருமத்தைக்கேட்ட, ருஷிகளுக்கு பிரளய காலமுதல் வருணசிரம முண்டானதால், முதல் பிரளயகாலத்தைச் சொல்லத்தொடங்கினர். இந்த வுலகமானது பிரளயகாலத்தில் மூலப்பிரகிருதியில் ஐக்கியமாய் இருளில் மறைந்த பதார்த்தம்போல் கண்ணுக்குத் தோற்றாததாயும், அடையாள மில்லாததாயும் சப்தத்தா லறியப்படாததாயும், தர்க்கசாஸ்திர யுக்தியைக்கொண்டு நிச்சயிக்கத் தகாததாயும் யாவும் உறங்கினதுபோலும் இருந்தது.

சா—இவ்வாறு பிரளயகால முடிந்தபின்பு, ஜீவாத்மாக்களைப் போல் காமத்தினலே தேகமெடுக்காமல், தன்னிச்சையினலே தேகமெடுக்கத்தக்க சுயம்புவான பகவானனவா, கண்முதலான புறவிந்திரியங்களாலே கிரகிக்கப் படாதவராயும், ஒருவராலுந் தடுக்கப்படாத சிருஷ்டி முதலிய முத்தொழிலை யுடையவராயும், ஆகாயமுதலிய பஞ்சமகாபூதங்களைப் பிரகாசப் படுத்துகிறவராயும், பிரகிருதிப் பிரேரகராயும் பிரகாசித்தார.

எ—சகலவேத புராணங்களினலே பிரசித்தராயும், மனதினலே மாத்திரம் அறியத்தககவராயும், பிறவிந்திரியங்களாலே அறியத் தகாதவராயும், உருவ மில்லாதவராயும், சாவாந்திரியாமியாயும் இவ்வளவென்று நிதிக்கத்தகாத மகிமையை யுடையவராயும் பிறப்பிறப் பில்லாதவராயும் இருக்கப்பட்ட யாதொரு சுவாமியுண்டோ, அவரோ இந்த ஆகாயமுதலிய பூதங்களாகப்பிரகாசித்தார.

அ—அந்தப் பரமாத்மாவானவா சகல வுயிாகளுக்கும் இருப்பிடமான தன் சரீரத்தினின்றும் நானவிதமான பிரஜைகளைச சிருஷ்டிக்க நினைத்து, பிரம்மாண்ட சிருஷ்டிக்கு முன்னம ஜலத்தையுண்டுபண்ணி, அதில் தன் சக்திரூபமான ஒரு விதையை விதைத்தார்

முதலத்தியாயம்.

௯—அந்த வித்தானது சர்வேஸ்வரருடைய இச்சையினாலே தங்கநிறமான ஒரு அண்டமாயிற்று. அவ்வண்டத்தில் முன்ஜனனத்தில் பிரம்மபட்டத்துக்குத்தக்க தவசுபண்ணின ஒருஜீவனை பிரம்மாவாகச் சிருஷ்டித்து அவருக்குள் அந்தரியாமியாய்ப்பிரவேசித்தார். அந்தப் பிரமனுக்கு சர்வலோக பிதாமகனென்றுபெயர்.

௰—ஜலமானது * நரன் என்கிறபெயரையுடைய பரமாத்மாவினால் சிருஷ்டிக்கப் பட்டதால், நாரமென்கிற பெயரையடைந்தது. அந்தநாரமென்கிற பெயரையுடைய ஜலத்தில் வசித்தலினால் அந்தப் பரமாத்மாவுக்கு நாராயணனென்று பெயர்.

௧௧—பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணமாயும், சரீர மில்லாதவராயும் அழிவில்லாதவராயும், வேதாந்தத்தினா லறியப்படுதலினாலே சத்தென்றும், கண் முதலிய புறவிந்திரியங்களினா லறியப்படாமையினால் அசத்தென்றும் சொல்லப்பட்ட, சுபாவத்தையுடையவராயிருக்கிற, அந்தப்பரமாத்துமாவினால் முன்னா சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஒரு ஜீவனுக்குப் பிரம்மாவென்று பெயா சொல்லப்படுகிறது.

௧௨—முன்சொன்ன அந்த வண்டத்தில், அந்தப் பிரம்மாவானவா, மேற்சொல்லும் கணக்கையுடைய ஒரு பிரம்மவருஷம் வசித்து, தன் மனதினாலேயே இந்தவண்டம இரண்டாகப் போகும்படி நினைத்து, அதை இரண்டு கண்டமாக்கினா

௧௩—அவ்விரண்டு கண்டத்தினுள் மேற்கண்டத்தினாலே சுவர்க்கத்தையும், கீழ்க்கண்டத்தினாலே பூமியையும், நடுவில் ஆகாசத்தையும், எட்டுத் திக்குகளையும், சமுத்திரத்தையும், சிருஷ்டித்தார.

மகதத்துவமுதலியசிருஷ்டி.

கச—அந்தப் பிரம்மாவானவர் பரமாத்ம சுவரூபரான தன்னிடத்தி னின்றும், வேதத்திற் சொல்லியிருப்பதினாலும், ஞானத்தையுண்டு பண்ணுகிறதினாலும் சத்தென்றும், கண்ணுக்குத் தெரியாமையினால் அசத்தென்றுஞ், சொல்லப்பட்ட மனதையுண்டுபண்ணினார். அதற்குமுன்னம் நானென்னும் அபிமானத்துக்கு இருப்பிடமாயும், தன் காரியஞ்செய்ய வல்லமை யுடையதாயும் இருக்கிற அகங்காரத்தை யுண்டுபண்ணினார்.

கரு—இந்த அகங்காரசிருஷ்டிக்கு முன்னமே மேற்சொன்ன பரமாத்துமா விடத்திலின்றும், மகதத்துவத்தையும், சத்துவமுதலிய முக்குணங்களையும், சப்தமுதலிய பஞ்சவிடயங்களைக் கிரிகிக்கத்தக்க பஞ்ச ஞானேந்திரியங்களையும், வேதத்திற் சொல்லிய படி கிரமமாகவுண்டு பண்ணினார்.

கசு—முன்சொல்லிய ஆகாசாதி பஞ்சபூதங்களுடைய தன்மாத்திரைகளையும், அகங்காரத்தையும், சூட்சுமமாய் அதனதனிலே களிலடக்கி மானுட விலங்கு பக்ஷிமுதலிய சாதிகளைச் சிருட்டித்தார்.

கஎ—யாதொரு காரணத்தினாலே பிரம்மாவினாலேயுண்டுபண்ணப்பட்ட பஞ்சமஹாபூதமும் அகங்காரமும் இந்தத்தேகத்தைச் [illegible]ட்சுமரூபமா யடைகிறதோ அதனாலே இந்தத் தேகத்துக்குச் [illegible]று பெயராயிற்று.

[illegible]த்தேகத்தை ஆகாசாதி மஹாபூதங்களும் சூட்[illegible] [illegible] காரியத்தோடு அடைகிறது ஆகாசாதி பூ[illegible] [illegible]சொல்லப்படுகின்றது. மனதின் காரியமா[illegible]

[illegible]ணமாகரம் சரீரம்.

முதலத்தியாயம்.

வது சுபாசுபத்தை நினைப்பதினாலே சுகதுக்கங்களை யுண்டுபண்ணி கண்ணுக்குத் தோன்றாமல் அழிவற்றிருக்குகை.

௧௯—பஞ்சதன்மாத்திரை, மகதத்துவம், அகங்காரம், இவ் வேழினுடைய சிருஷ்டிக்கிற வல்லமையாகிற தேஜஸையுடைய சூட்சுமரூபங்களினாலே பிறப்பிறப்பற்ற சுவாமியாகிற காரணத்தினின்றும் அழிவுள்ள இந்தலோகமாகிற காரியமுண்டாகின்றது.

௨௦—இந்தப்பஞ்ச மஹாபூதங்களில் முதலான, ஆகாசத்தின் குணமான சப்தத்தை இரண்டாவதானவாயுவும், அதனது சப்தபரிசத்தை மூன்றாவதானதேயுவும், அதனதுசப்த பரிசரூபங்களை நான்காவதான அப்புவும், அதனது சப்தபரிச ரூபரசங்களை ஐந்தாவதான பிரிதிவியும் அடைகின்றது.

௨௧—அந்தப் பிரம்மாவானவர் முன் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மானுடர்முதலிய சகலசாதிகளுக்கும், வேதத்திலின்றும் இந்த அடையாளமுள்ளவன் மனிதனென்றும், இந்த அடையாளமுள்ளது பசுவென்றும், இந்த அடையாளமுள்ளது, அசுவமென்றும், இவ்விதமாகப் பெயர்களையும் அந்தந்தச்சாதிகளின் றொழில்களையும் சிருஷ்டித்தார்.

௨௨—கர்மத்தைச் சுபாவமாகவுடைய இந்திராதி தேவர்களையும், சூட்சுமரூபமுள்ள சாத்தியதேவர்களையும், அழிவற்றதான யாகங்களையும், சராசரங்களையும், அந்தப்பிரபுவானவர் சிருஷ்டித்தார்.

௨௩— யாகங்கள் நிறைவேறும்பொருட்டு இருக்கு-சாமம் என்னும் பெயரையுடைய அநாதியான வேதத்தை அக்னி, வாயு, சூரியன், இவர்கள்மூவரிடத்தினின்றும் வெளிப்படுத்தினார்.

௨௪—பின்பு காலத்தையும், காலத்திற்கு மாசாதிபிரிவையும், கிருத்திகையாதி நட்சத்திரங்களையும், சூரியாதி நவக்கிரகங்களையு

ம், நதிகளையும், சமுத்திரங்களையும், பர்வதங்களையும், மேடுபள்ளவிடங்களையும் உண்டுபண்ணினார்.

உரு—பிராஜாபத்திய முதலிய தபசையும், வாக்கையும், கிரீடையையும், சந்தோஷத்தையும், காமக்குரோதத்தையும், மேற்சொல்லப்போகிற சிருஷ்டியைச் செய்ய மனதுள்ளவராய் இந்தப் பிரசைகளின் விருத்தியின்பொருட்டு உண்டுபண்ணினார்.

உசு—கருமத்தை யறிவதற்காக தர்மா தாமங்களையும் வற்றைச் செய்கிறவர்களுக்குப் பலனாக சுகதுக்கங்களையும் உண்டுபண்ணினார்.

உஎ—முன்சொன்ன பஞ்சமஹா பூதங்களுடைய சூட்சுமரூபமான தன் மாத்திரைகளாலே தூலமாயும், சூட்சுமமாயு மிருக்கிற, இவ்வுலகம் கிரமமாய் விருத்தியடைகின்றது.

உஅ—அந்தப் பிரபுவானவர் எந்தப்பிராணியை, எந்தச் செய்கையில், பூர்வம் நியமித்தாரோ மறுபடியும் உண்டாகிற அவ்விதப் பிராணிகள், அவ்விதச் செய்கையையே அடைகிறது.

உகூ—கொலையை சிம்மாதி மிருகங்களுக்கும், கொலையின்மையை மான்முதலிய மிருகங்களுக்கும், தயையை பிராமணர்களுக்கும், கொடுமையை க்ஷத்திரியர்களுக்கும், குருபணிவிடை முதலிய தருமத்தை பிரமச்சாரிகளுக்கும், அவர்களுக்கே மதுமாம்ச பக்ஷணமாகிய அதாமத்தையும், சத்தியத்தைப் பெரும்பாலும் தேவாகளுக்கும், அசத்தியத்தை மனிதாகளுக்கும் உண்டுபண்ணினார்

௩0—வசந்தாதிருதுக்கள் தம்தம் காலங்களில் தம்தம் அடையாளங்களை, யெப்படித் தாமேயடைகின்றனவோ, அதுபோல பிராணிகளும் தம்தம் கர்மத்துக்குத்தக்க செய்கைகளைத்தாமே யடைகிறார்கள்.

முதலத்தியாயம்.

௩௧—உலகவிருத்தியின் பொருட்டு தன்னுடைய முகம், புஜம்,துடை,கால் இவைகளினின்றும், பிராமணன் க்ஷத்திரியன், வைசியன் சூத்திரன் இவர்களைக் கிரமமாக வுண்டுபண்ணினார்.

௩௨—அந்தப் பிரம்மாவானவர் தன்னுடைய தேகத்தை இரண்டு கண்டமாக்கி, ஒன்று ஸ்திரியாகவும், ஒன்று புருஷனாகவுமாகி அந்த ஸ்திரியினிடத்தில், அந்தப் புருஷனாகியதானே புணர்ந்து, விராட்புருஷனை யுண்டுபண்ணினார்.

௩௩—அந்த விராட்புருஷனும் தவஞ்செய்து, இந்தவுலகத்தை விசேஷமாய் சிருஷ்டிக்கும் பொருட்டு, யாதொருவனை யுண்டு பண்ணினாரோ, அவன் நானென்றறியுங்கள்.

௩௪—நானும் அனேகபிராணிகளைச் சிருட்டிக்க மனமுள்ளவனா யாவருஞ் செய்தற்கரிய தவத்தைச்செய்து பிராணிகளைச் சிருஷ்டிக்க வல்லமையுள்ள மேற்சொல்லப்போகிற பிரஜாபதிகளான பத்துமக ரிஷிகளைச் சிருஷ்டித்தேன்.

௩௫—அவர்கள்மரீசி, அத்திரி, அங்கிரசு, புலத்தியன், புலகன், கிரது, பிரசேதசு, வசிஷ்டன், பிருகு, நாரதன் ஆகப் பதின்மர்கள்.

௩௬—மிகுந்த காந்தியுள்ள இந்தப் பிரஜாபதிகள் வேறான ஏழுமநுக்களையும், தேவர்களையும், சுவர்க்காதிலோகங்களையும், காந்தருவர்களையும், தபசிகளான மஹா முநிவர்களையும், உண்டுபண்ணினார்.

௩௭—இந்தப் பிரஜாபதிகள், யக்ஷாள் வாசுகிமுதலிய நாகர்கள்,அலகர்த்தன்முதலியசர்ப்பங்கள், கருடன்முதலிய இராக்கதர், பைசாசர், அப்க்ஷராள், அசுரர்கள், பக்ஷிகள், பிதுர்க்களின் பலவித கூட்டங்கள்.

௩௮—மின்னல், இடி, மேகம். இந்திரதநுசு, தூமகேது, பூகம்பமுதலிய உற்பாதங்கள்.

௩௯—கின்னரர், வானரரர், மீன்கள், பலபலசாதியான பக்ஷிகள், பசுக்கள், மிருகங்கள், மனிதாகள், இரண்டுபக்கத்திலும் பற்களுள்ள புலிமுதலியவைகள்.

௪௰—புழு, உலண்டுபூச்சி, விளககணைப்பூசசி, எட்டுக்காற்பூச்சி, ஈ, மூகடு, வால்கொசு நானாபேத விருக்ஷஙகள்.

௪௧—இந்தப்படி மேற்சொல்லிய பிரசாபதிகள் எனனுடைய ஆக்கினையால் தபஞ்செய்து, பிராணிகளின கருமத்துக்குத் தக்கபடி, தாபரசஙகமஜனனத்தைச் சிருஷ்டித்தாாகள்.

௪௨—இந்தப் பிராணிகளுடைய உறபத்திக கிரமத்தையும், அவற்றின் செய்கையையும் உமககு நானசொலலுகிறேன.

உர்ப்பத்திக்கிரமம்.

௪௩—பசுககள் மிருகஙகள் இருபுறம் பலலுள்ள புலிமுதலிய வைகள் இராக்கதா பைசாசா மனிதா இவைகள் சராயுவென்னும் கருப்பப்பையில ஜனித்து அதனோடு பிறககினறன.

௪௪—பலவிதபட்சிகளும் தண்ணீரி லுண்டாகிற முதலைகள் ஆமைகள் மச்சஙகள் இவைமுதலான செநதுக்களும் கரையிலுண்டாகிற ஓணான் முதலியவைகளும் முட்டையா லுண்டாகின்றன.

௪௫—வால்கொசு எட்டுக்காற்பூச்சி ஈ மோட்டுப்பூச்சி இவைகள் புழுக்கத்தா லுண்டாகின்றன இதற்கொத்த புழு எறும்பு முதலியவைகள் உஷ்ணத்தா லுண்டாகின்றன.

௪௬—விருக்ஷங்கள் வித்தினாலும், கிளைகளாலும், பூமியைப் பிளந்து ஊர்த்தமுகமாக வுண்டாகின்றன. இந்த விருக்ஷங்களின பேதமான புடல முதலிய சில கொடிகளும், பல நெல்லுமுதலிய பயிர்களும் பலன்கொடுத்த பின்பு அழிந்துபோகின்றன.

௪௯—பூவாமற்காயக்கிற அத்திமுதலிய சிலவிருட்சங்களுக்கு வனஸ்பதியென்று பெயர். பூவை யுடைத்தானதுகளாகவும் பூவும் பலத்தையு முடைத்தானதுகளாகவும் விருட்சங்கள் இரண்டுவித மாக விருக்கின்றன.

௪௮—சிலசெடிகள் கொத்துக்கொத்தா யுண்டாகின்றன. சில செடிகள் தூறாக வுண்டாகின்றன. புற்கள் கோரைகள் கொடிகள் இவைகள் வித்தினாலும் கொடிகளாலு முண்டாகின்றன.

௪௯—பாபகர்மத்துக்குக் காரணமாகிய அனேகரூபமுள்ள த மோகுணத்தினாலே சூழப்பட்ட இந்தத் தாவரசாதிகள் உள்ளறி வுள்ளதாய் சுகதுக்கங்களுடன் கூடியிருக்கின்றன.

௫0—பிரம வுற்பத்திமுதல் விருக்ஷவுற்பத்திவரையில் கோ ரமான சம்சாரசாகரத்தின உற்பத்தி சொல்லப்பட்டது.

தினப்பிரளயகாலமுணர்த்தல்.

௫௧—அந்தப் பிரம்மாவானவர் இந்தப்பிரகாரம் இவ்வுலகமெ ல்லாவற்றையும் என்னையுஞ் சிருஷ்டித்து தனதுபகல் முடிந்தவு டன் இந்தவுலகத்தைப் பிரளயத்தோடு கூட்டித் தானும் அந்த ரத்தானத்தை யடைகிறார்.

௫௨—அந்தப் பிரம்மாவானவர் எப்போதுபின்னும் இவ்வுலக த்தைச் சிருஷ்டிக்க மனமுள்ளவராகிறாரோ அப்போது இந்தவு லகமுண்டாகின்றது. எப்போது அதனையழிக்க மனமுள்ளவராகிக் கண்ணுறங்குகிறாரோ அப்போது அழிகின்றது.

௫௩—அவர் கண்ணுறங்கும்போது கர்மத்தினாலே தேகமெடு த்திருக்கிற பிராணிகள் அந்தக் கர்மத்தினின்றும் விலகி ஸ்தூல தேக மில்லாதிருக்கிறார்கள். மனதும் காரியமில்லாம லிருக்கின்றது.

மகாப்பிரளயமுணர்த்தல்.

௫௪—இந்தப்படி பிரம்மாவின் வயதுமுடிந்தவுடன் சர்வ

மநுதர்மசாத்திரம்.

திரியாமியான பரமாத்துமாவினிடத்தில் பிரம்மாமுதலிய சகல பிராணிகளும் ஆகாசாதி பூதங்களும் எப்போது லயத்தை அடைகின்றனவோ அப்போது அந்தப் பரமாத்துமாவானவர் சகல பிராணிகளையும் சுகமாக உதரத்தில் வைத்துக்கொண்டு கண்ணுறங்குகிறவர்போல சுகத்தை யடைந்திருக்கிறார்.

ஜீவோத்கிரமணம்.

ருரு—ஒருஜீவன் தமோகுணத்தினால் சூழப்பட்டவனாய் பஞ்சேந்திரியத்தோடு கூடிய ஒருசரீரமெடுத்து நெடுங்கால மிருந்து எப்போது சுவாசப் பிரசுவாசமுதலிய காரியங்களைச் செய்ய சகதனுகவில்லையோ அப்போது ஸ்தூலதேகத்தைவிட்டு சூட்சுமரூபத்தோடு வெளிப்படுகிறான்.

தேகாந்தரப்பிராப்தி.

ருசு—எப்போது அந்தச் சீவன் * புரியஷ்டகத்தோடு கூடினவனாய் தாவரசங்கம பீஜத்தை அடைகிறானோ அப்போது அவனுக்குத் தூலசரீர முண்டாகின்றது.

ருஎ—அந்தப் பிரம்மாவானவர் இந்தப்படி தன விழித்தலினாலே இந்தத் தாவரசங்கமத்தை யுண்டுபண்ணியும் உறங்குதலினாலே அழித்தும் தானழிவில்லாமலே யிருக்கிறார்.

ருஅ—அந்தப் பிரம்மாவானவர் இந்தச் சாஸ்திரத்தை உண்டுபண்ணி விதிப்படி எனக்கு முன்னம் ஓதுவித்தார். யானும் மரீசிமுதலான ரிஷிகளுக்கு ஓதுவித்தேன்.

ருகூ—இந்தச் சாஸ்திரத்தை என்னிடத்தினின்று நன்று

---

* புரியஷ்டகமாவது—பஞ்சமகாபூதம் - பஞ்சவிந்திரியம் - மநு - புத்தி - ஜன்மாந்தரவாசனை - கர்மம் - பிராணவாயு - அவி

யோதியுணர்ந்த இந்தப் பிருகுமஹாரிஷி யுங்களுக்குமுழுதுஞ் சொல்லுவார.

கூ0—அதன்பின்பு மநுப்பிரஜாபதியினால் அந்தப்படி நியமிக்கப்பட்ட பிருகுமஹாமுநியானவா அநத ரிஷிகளைப்பார்த்து கேளுஙகளென்று சந்தோஷத்துடன் சொல்லத்தொடங்கினர்.

கூக—பிரம்மவம்சத்திற் பிறந்த இந்தமநுப் பிரசாபதியின் வம்சத்திற் பிறந்த மேறசொலலப்போகிற ஆறுமநுக்களும் தம் தம் அதிகாரகாலத்தில் மிருநத பாந்தியுள்ளவாகளாய் பிராணிகளைச் சிருஷ்டிககிறாாகள்.

கூஉ—அந்த மநுக்களாவார்-சுவாரோசிஷன், உத்தமன், தாமசன், ரைவதன், சாக்ஷுஷன, மிகுந்தகாந்தியுள்ள வைவசுவதன், ஆகிய விவாகளறுவர்.

கூங—இந்த அறுவரும் சுவாயம்பு மநுவும் தம்தம் அதிகார காலத்தில் பிரசைகளை புணடுபணணிக காத்துவருகிறார்கள்.

காலத்தின்கணக்கையுணர்த்துதல்.

கூச—இமை பதினெட்டுகொண்டது காஷ்டை, காஷ்டை முப்பது சொண்டது கலை, கலை முப்பதுகொண்டது முகூாத்தம், முகூாத்த முப்பதுகொண்டது ஓரிராப்பகல்.

கூரு—மனிதாகளுக்கும் தேவாகளுக்கும் சூரியன் இராப்பகல்களை பகுககிறான் அதில் இரவு உறஙகுகிறதற்கும், பகல் தொழில் செய்கிறதற்கும், பகுத்திருக்கின்றது.

கூகூ—இராப்பகல் முப்பதுகொண்டது மனிதர்களுக் கொருமாதம்; அதில் பதினைநதுநாள் கிருஷ்ணபக்ஷம், பதினைந்துநாள் சுக்கிலபக்ஷம், இந்த இரண்டு பக்ஷமுஙகூடிய ஒருமாதம் பிதுர்க்களுக்கு ஓரிராப்பகல்; அதில் கிருஷ்ணபக்ஷம் பகல். சுக்கிலபக்ஷம் இரவு.

கூஎ—மனிதாகளின் பனிரண்டுமாதம்கூடிய ஒருவருஷம் தே

வர்களுக்கு ஓ ரிராப்பகல்; அதில் தைமாதம்முதல் ஆனிமாதம்வரை யில் உத்தராயணமாகிய இவ்வாறு மாதங்களும் பகல்; ஆடிமாதம் முதல் மார்கழிமாதவரையில் தக்ஷிணாயனமாகிய இவ்வாறு மாதங்களும் இரவு; இந்த இராப்பகல் முப்பதுகொண்டது ஒருமாதம்; இதுபன்னிரண்டு கொண்டது ஒருவருஷம்.

கஅ—பிரமனது இராப்பகலின் கணக்கை யறியும்பொருட்டு யுகங்களின் கணக்கைக் கிரமமாகச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

சகூ—தேவவருஷம் நாலாயிரங்கொண்டது கிரதயுகம் அதற்கு ஷேவருஷம் நானூறுகொண்டது சந்தியென்று சொல்லப்பட்ட விடியற்காலம் அப்படியே நானூறுகொண்டது சந்தியாம்சமென்று சொல்லப்பட்ட அஸ்தமன காலம் ஆ௨ நாலாயிரத் தெண்ணூறு தேவவருஷம்.

எ0—மற்றமூன்று யுகங்களில் விடியற்கால வருஷத்திலொரு நூறும் அஸ்தமனகால வருஷத்தில் ஒரு நூறும் யுகவருஷத்தில் ஆயிரமும் குறைந்துவருகின்றன. அவையாவன திரேதாயுக வருஷம் மூவாயிரத் தறுநூறு, துவாபரயுகவருஷம் இரண்டாயிரத்து நானூறு, கலியுகவருஷம் ஆயிரத்திருநூறு.

எக—தேவவருஷத்தால் பன்னீராயிரவருஷகணக்குள்ள இந்த நாலுயுகமும் ஒருதரந்திரும்பினால் தேவர்களுக்கு ஒருயுகம்.

எஉ—தேவர்களின்யுகம் ஆயிரமானால் பிரமனுக்கு ஒருபகல் இரவும் அவ்வளவினையுடையதுதான்.

எங—ஆயிரந்தேவயுகக் கணக்குள்ள அந்தப் பிரமனுக்கு அந்தப்பகலை புண்ணியஹேதுவாகவும் அந்தக்கணக்குள்ள இரவைச் சொப்பன காலமாகவும் இராப்பகல் கணக்கறிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

எச—அந்தப் பிரம்மாவானவர் அந்த இரவின் முடிவில் விழித்துக்கொண்டு சத்தாயும் அசத்தாயுமிருக்கிறமனதை பூலோக புவ

முதலத்தியாயம்.

ர்லோக சுவர்லோகமாகிய இந்தவுலகத்தைச் சிருஷ்டிக்கவேண்டுமென்னு மிச்சையுடன் கூட்டுகிறார். தினப்பிரளயத்தில் இந்த மூன்றுலகமாத்திரம் அழிகின்றதல்லவா.

௭௫—அந்த மனதானது பிரமன் இச்சையினாலே ஏவப்பட்டதாகக் கொண்டு தன்னிடத்தில் நின்றும் மஹா ஆகாசத்தை யுண்டுபண்ணுகின்றது. அந்த ஆகாசத்துக்கு சப்தம் குணமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

௭௬—அந்த ஆகாசத்தினின்றும் சகலவாசனையு முள்ளதாயும் பரிசுத்தமாயும் பலமுள்ளதாயும் இருக்கிற வாயுவுண்டாகின்றது. அதன்குணம் பரிசமென்று அங்கிகரிக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

௭௭—அந்த வாயுவினின்றும் ஒளியுள்ளதாயும் இருளைப்போக்குகின்றதாயும் இருககிற தேயுவுண்டாகின்றது. அதன்குணம் உருவம்என்று சொல்லப்படுகின்றது.

௭௮—அந்தத் தேயுவினின்றும் அப்பு உண்டாகின்றது. அதன்குணம் இரதம். அந்தச் சலத்தினின்றும் பிரிதிவி யுண்டாகின்றது. அதன்குணம் கந்தம். இதுதான் தினப்பிரளயத்தில் ஆதிசிருஷ்டி.

௭௯—பன்னீராயிர தேவவருஷக் கணக்குள்ள தேவயுகம் முன் சொல்லப்பட்டதல்லவா. அது எழுபத்தொருதரந் திரும்பினால் ஒருமநுவுக்கு சிருஷ்டிக்கும் அதிகாரகால முடிகிறதான மன்வந்தரம் என்று சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்படுகின்றது.

௮௦—இந்தப்படி மநுக்களின் அதிகார காலங்களான மநுவந்தரங்களையும் சிருஷ்டியையும் சம்ஹாரத்தையும் அளவற்றதாக பிரமனானவர் விளையாடுகிறவாபோல் அடிக்கடி செய்கிறார்.

௮௧—கிரதயுகத்தில் தருமமுஞ் சத்தியமும் நான்குபாதமாகவிருந்தது அதில் மானுடர்களை அதர்மத்தினா லுண்டாகிற துன்பம் பீடிக்கிறதில்லை.

மநுதர்மசாத்திரம்.

அஉ—மற்றயுகங்களில் களவு-பொய்-வஞ்சகம் இவைகளினால அதர்மமாகச் சம்பாதித்த பொருள் கல்வி இவைமுதலானவையா ல் தருமமும் சத்தியமும் ஒவ்வொரு பாதமாகக குறைகின்றன.

அங—கிரத யுகத்தில் மனிதாகள அதர்ம மில்லாமையால் நோயற்றவாகளாயும் இஷ்டசித்தி யடைகிறவர்களாயும் சுபாவமா ய் நானூறுவருஷம் ஜீவிக்கிறவாகளாயும் இருககிறாகள். தவமு தலானவையால் இதற்கு மேற்பட்ட வயதுள்ளவர்களாயு மிருப் பார்கள் மற்றயுகங்களில் அந்த சுபாவமான நானூறுவயதில் ஒவ் வொரு நூறுவரிசையாய்க் குறைந்து போகினறது.

அச—மனிதாகளுககு வேதத்திற் சொலலப்பட்ட, ஆயுளும் இஷ்டசித்தியும், பிராமணளுடைய சாபானுசகிரகஙகளும், தருமத் துக்குத் தக்கபடி யுகஙதோறும் பலிக்கின்றன.

அரு—கிரதயுகத்தின் தருமம் வேறாகவும் திரேதாயுகத்தின் தருமம் வேறாகவும் துவாபரயுகத்தின தருமம் வேறாகவும் கலியுக த்தின் தருமம் வேறாகவும் யுகத்தின் குறைவுககுத் தககபடி மனி தாகளுக்கு ஏற்பட் டிருக்கின்றன.

அசா—அதாவது கிரதயுகத்தில் தவமும திரேதாயுகத்தில ஆ த்தும கியானமும் துவாபரயுகத்தில் எககியமும் கலியுகத்தில் தா னமும் பெரும்பாலு முக்கியதருமமாக விதிககப்பட் டிருககின்றன.

அள—அந்தப் பிரம்மாவானவர் இந்தவுலகத்தைதக்காப்பாற்று தற்காக தன்முகம், தோள், துடை, பாதம் இவைகளினின்று முண் டான பிராமண, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திர, வருணத்தாருக்கு இ ம்மைக்கு மறுமைக்கு முபயோகமான கருமங்களைத் தனித்தனியா கப் பகுத்தார்.

முதலத்தியாயம்.

அஅ—பிராமணனுக்கு ஓதுவித்தல் ஓதல் எக்கியஞ்செய் எக்கியஞ் செய்வித்தல் தானங்கொடுத்தல் தானம்வாங்குதல் ய இவ்வாறுதொழிலையும் ஏற்படுத்தினர்.

அகூ—க்ஷத்திரியனுக்கு பிரசைகளைத் தருமமாகக் காத், தானஙகொடுத்தல் வேதமோதுதல் பாட்டு கூத்து ஸ்திரீடு லிய விஷயஙகளில் மனஞ்செல்லாமை இவைநான்கையும் ஏற்படு தினர். எககியஞ்செயதல் முதலான தருமகாரியங்களும் அவனு குண்டு.

கூ0—வைசியனுக்கு பசுவைக் காப்பாற்றுதல் தானங்கொ த்தல் வேதமோதுதல் சலத்திலும் பூமியிலு முண்டான இரத் னம் நெல்லு முதலியவைகளில் வியாபாரஞ் செய்தல் வட்டிவா குதல் பயிரிடுதல் இவ்வாறையும் ஏற்படுத்தினர்.

கூக—சூத்திரனுக்கு, இந்த மூன்றுவானத்தாருக்கும் பொ மையின்றிபணிசெய்வதை முக்கியமான தருமமாய் ஏற்படுத்தின இதனல் அவனுக்கு தானமுதலியவையு முண்டென்று தோன், கின்றது.

கூஉ—புருடன்தேகமே பரிசுத்தம் அதில் தொப்புளுக்குமே ல் அதிகபரிசுத்தம் ஆகையால் அந்தப் பிரம்மாவின்முகம் மிகவு பரிசுத்தமா யிருக்கினறது.

கூங—அந்தப் பிரம்மாவின் முகத்திற் பிறந்ததாலும், வே த்தை தரிக்கிறதினலும், க்ஷத்திரியாதி வருணத்தாருக்கு தரு த்தை உபதேசிக்கிறதினலும், இந்தவுலகத்தில் பிராமணன் தரு மமா யுயாந்திருக்கிறன்.

கூச—அந்தப் பிராமணனை சுயம்புவான பிரம்மாவானவர் தே வ பிதுர்க்களுக்கு எக்கியம் சிரார்த்த முதலியவைகளால் திரு தி செய்யும்பொருட்டும் மற்ற வருணத்தாரை தர்மோபதேசஞ் செய்து இரக்ஷிக்கும் பொருட்டும் தன்முகத்தில் நின்றும் தவஞ் செய்து முன்னர் உண்டுபண்ணினரல்லவா.

௯௫—எந்தப் பிராமணன் வாயினாலே சொல்லப்பட்ட மந்திரத்தினாலே தேவர்களும் பிதுர்க்களும் தம்தம் அவிற்பாகங்களை அடைகிறார்களோ அந்தப் பிராமணனைவிட எந்தப்பிராணி யுயர்ந்திருக்கின்றது.

௯௬—சராசரங்களுக்குள் பிராணனுள்ள புழு முதலிய வுயர்ந்தன. அவைகளைப் பார்க்கிலும் அறிவோடு ஜீவிக்கிற பசு முதலிய வயுயர்ந்தன. அவற்றிலும் மனிதர்கள் உயர்ந்தவர். அவர்களிலும் வேதமோதும் அந்தணர்கள் உயர்ந்தவர்.

௯௭—அவரினும் வேதப் பொருளையறிந்த பண்டிதர்கள் உயர்ந்தவர். அவரினும் விதிவிலக்குகளை நிச்சயமாயறிந்தவர்கள் உயர்ந்தவர். அவரினும் விலக்கியவற்றை யொழித்து விதித்தனவற்றைச் செய்பவர்கள் உயர்ந்தவர். அவரினும் விருப்பு வெறுப்பின்றி பிரமத்தை யறியும் ஞானிகள் உயர்ந்தவர்.

௯௮—பிராமணன் பிறப்பானது தருமத்தின் அழிவில்லாத உருவமாகவிருக்கின்றது. தருமம் விளங்கும்பொருட்டு உற்பவித்த அந்தப் பிராமணன் ஞானத்தினாலே மோக்ஷத்திற் குரியவனாகிறான்.

௯௯—பூமியிற் பிறந்திருக்கிற பிராமணன் பெருமை பெற்றவனாய் சகல வருணத்தாருடைய தருமமெனனும் பொக்கிஷத்தைத் அரசன்போற் காப்பாற்றுகிறான்.

௧௦௦—பிராமணன் முதல்வருணத்தானானதாலும் பிரம்மாவின் முகமாகிய உயர்ந்தவிடத்திற் பிறந்ததினாலும் இந்தவுலகத்தில் உண்டாயிருக்கிற சகல வருணத்தாருடைய பொருள்களையும் தானம்வாங்க அவனே பிரபுவாகிறான்.

௧௦௧—ஆதலால் பிராமணன் ஒருவரிடத்தில் தானம் வாங்கினாலும் தன்பொருளையே சாப்பிடுகிறான் தன் வஸ்திரத்தையே

உடுத்துகிறான், தன் சொத்தையே தானஞ்செய்கிறான், மற்றவர்கள் அவன்தயையினாலேயே அவற்றையனுபவிக்கிறார்கள்.

க0உ—அந்தப் பிராமணனுடையவும், மற்றவர்களுடையவும், கருமாநுஷ்டானங்களைப் பகுத்தறிவதாக, இந்தச் சாஸ்திரத்தை யோனியிற்பிறவாத புத்திசாலியான சுவாயம்பு மநுவானவர் பிரசித்தப் படுத்தினார்.

க0௩—இந்தச் சாஸ்திரத்தின் பயனையறிந்த பிராமணனாலே முயற்சியுடன் இந்தச்சாஸ்திரம் ஓதத்தக்கது. சிஷ்யர்களுக்கும் நியாயமாய் ஓதுவிக்கத்தக்கது. மற்றவருணத்தான் இதை ஓதுவிக்கக்கூடாது.

க0௪—விரதானுஷ்டானத்துடன் இந்தச் சாஸ்திரத்தை ஓதுகின்ற பிராமணன் மனோவாக்குக் காயங்களினாலுண்டாகும் பாவங்களோடு ஒருபோதும் சேருகிறதில்லை.

க0ரு—இந்தச் சாஸ்திரத்தையோதுகின்ற பிராமணன் ஒருவனாயிருந்தபோதிலும் தன் பங்தியிலிருக்கும் யாவரையும் பரிசுத்தப்படுத்துகிறான். தன் வம்சத்திலுள்ள முன்னேழுபின்னேழு வம்சத்தாரையும் நல்லகதியை யடைவிக்கிறான். அவன் இந்தப் பூமிமுழுதுந் தானம்வாங்க யோக்கியனாகிறான்.

க0சு—இந்தச் சாஸ்திரம் ஓதுகின்றவர்களுக்கு மங்களத்தையும், புத்தியையும், கீர்த்தியையும், ஆயுளையும், மேலான மோக்ஷத்தையும் உண்டுபண்ணுகின்றது.

க0எ—இந்தச் சாஸ்திரத்தில் எல்லாதருமங்களும், கர்மங்களின் குணதோஷங்களும், நான்கு வருணத்தாருக்கும் தொன்றுதொட்டுவந்த ஒழுக்கங்களும் சொல்லியிருக்கின்றது.

க0அ—வேதத்திலும் ஸ்மிருதியிலும் சொல்லப்பட்ட ஆசாரமே எல்லோருக்கும் முக்கிய தருமமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்

றது. ஆகையால் தான் சுகப்பட இச்சையுள்ளவன் இந்தச்சாஸ்திரத்தில் முயற்சியுள்ளவனா யிருக்கவேண்டியது.

க0க—ஒழுக்கத்தைவிட்ட பிராமணனுக்கு வேதத்திற் சொல்லியபலன் கிடைப்பதில்லை. ஒழுக்கமுடைய பிராமணனுக்கு சகலபலனும் குறைவின்றிக் கிடைக்கும்.

கக0—முனிவர்கள் ஒழுக்கத்தினாலே தருமத்தின் பலனையறிந்து எல்லா தவத்திற்கும் ஒழுக்கத்தையே முதற்காரணமாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

பொருட்டொகை.

கக்க—இந்த சாஸ்திரத்தில் உலகத்தின் உற்பத்தியையும்-சாதகாமமுதலிய சமஸ்காரங்களையும் - பிரமசாரிகளின் விரதானுஷ்டானங்களையும் - குருபணிவிடையையும் - வேதமுற்று மோதியபின் செய்யவேண்டிய மங்களஸ்நானத்தின் விதியையும்.

ககஉ—விவாகத்தையும் - விவாகபேதங்களையும் - பஞ்சமஹாஎக்கியத்தின் விதியையும் - சிராத்தத்தின் பழமையான விதியையும்.

கக௩—எல்லாருடைய ஜீவனோபாயத்தையும்-கிரகஸ்தன தர்மவிரதங்களையும் - சாப்பிடத்தகததையும்-சாப்பிடத் தகாததையும்-பிறப்பிறப்பினாலுண்டாகும் தீட்டின் சுத்தியையும் - சுவானமுதலிய பஞ்சலோகத்தின் சுத்தியையும்.

ககச—ஸ்திரீகளின் தருமத்தையும்-வானப்பிரஸ்தரின் தருமத்தையும் - மோக்ஷத்திற்குக் காரணமான சந்நியாசத்தையும் - அரசர்களின் தருமத்தையும் - கடன்கோடன் முதலிய விவகாரத்தின் தீர்மானத்தையும்.

ககரு—சாட்சி விசாரணையின் கிரமத்தையும் - மாதராடவர்

தருமத்தையும் - விபாகத்தின் கிரமத்தையும் - சூதாடுவதையும் - திருடர் முதலானவரின் தண்டனையையும்.

ககசு—வைசியசூத்திர தருமத்தையும் - அநுலோமர் முதலிய சங்கரசாதியி னுற்பத்திக் கிரமத்தையும் - சகலவருணத்தாருக்கும் ஆபத்துக்காலத்துக்குரிய தருமத்தையும் - பிராயச்சித்தத்தையும்.

ககஎ—வேறுதேக மெடுப்பதற் கேதுவான கருமத்தையும் - உத்தம மத்திம அதமரூபமான சுபாசுப காமத்தின் பிரிவையும் - மோக்ஷஸாதகமான ஆத்ம ஞானத்தையும் - குணதோஷங்களை பகுத்தறிவதையும்.

ககஅ—பழமையான தேசவொழுக்கத்தையும் - சாதிவொழுக்கத்தையும் - குலவொழுக்கத்தையும் - வேதங்களை ஒப்புக்கொள்ளாத பாஷண்டர்களின ஒழுக்கத்தையும் - மநுப்பிரசாபதியானவர் இந்தச் சாஸ்திரத்தில் வரிசையாகச் சொல்லியிருக்கிறார்.

ககக—இந்த மநுப்பிரசாபதியானவர் என்னாலே கேழ்க்கப்பட்டு இந்தச் சாஸ்திரத்தை எனக்கெவ்விதமாகச் சொன்னாரோ அவ்விதமாகவே உங்களுக்கு நான் சரியாகச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

முதலத்தியாயம் - முற்றிற்று.

இரண்டாவது

அத்தியாயம்.

தருமலட்சணம்.

முதலாவது—மேலான பரமாத்தும ஞானமாகிற தருமத்தை யறியும்பொருட்டு, சகத்துக்குக் காரணமாகிய பிரமசுவரூபத்தை முதலத்தியாயத்தாற் சொல்லி, அதற்குறுப்பாகிய சாதகர் மமுதலிய தருமத்தை சொல்லத்தொடங்கினார். வேதமறிந்தவர்களாயும் தர்மவான்களாயும், எப்போதுங்காமக்குரோத மில்லா

தவர்களாயும், இருக்கிற பிராமணர்களாலே யாதொரு தருமமானது மனமகிழ்ச்சியோடு அநுஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்தத்தருமத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

உ—சுவர்க்கமுதலிய ஒருபலத்தைவிரும்பி, தவமுதலிய அறத்தைச்செய்தல் யாவருக்கு நன்றன்று. ஆனால் அதுவிரும்பாமை இவ்வுலகத்திலரிது. வேதமோதுதலும் எக்கியஞ்செய்தலுங்காமியமாகவே யிருக்கின்றது.

ங—இந்தச் செய்கையினாலே இந்தப்பயன் அடையப்படுகிறது என்றுசொல்வது சங்கற்பம். அதனாலே [illegible]சையுண்டாகிறது. அதனாலே எக்கியங்களையும் விரதங்களையும் நியமங்களையும் ஒழுக்கங்களையும் செய்கிறார்கள்.

ச—இச்சையை நீக்கினவனுக்கு எந்தநூலிலும் உலகத்தில் எப்பொழுதும் எவ்விதசெய்கையும் காணப்படவில்லை. கொஞ்சமாவது எந்தச் செய்கையைச் செய்கிறானோ அதுமுழுதும் காமத்தின் செய்கைதான்.

ரு—எக்கியாதி கருமங்களை பலத்தைவிரும்பாமல் செய்பவன் மோக்ஷத்தை யடைகிறான். இம்மையிலுந் தானினைத்தபடி சர்வாபீஷ்டங்களையும் அடைகிறான்.

சா—இருக்குமுதலிய நான்குவேதங்களும், இந்த வேதமறிந்த இருடிகளின் ஸ்மிருதியும், அவர்களின் அனுஷ்டானமும், சாதுக்களின் ஒழுக்கமும், தன் தன்மனதின்சந்தோஷமும், தருமத்துக்குக் காரணமாகவிருக்கின்றன.

எ—மநுப்பிரசாபதியினால் எந்தவருணத்தாருக்கு, எந்தத்தருமம் விதிக்கப்பட்டதோ, அதுமுழுதும் வேதத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அவர் எல்லாவேதத்தின் பொருளையும் நன்றாகவறிந்தவரல்லவா?

இரண்டாவதத்தியாயம்.

அ—தெரிந்தவன் இந்தச் சாஸ்திரத்தை ஞானக்கண்ணினு லறிந்து, இதிற் சொல்லியிருக்கிற தருமங்களை வேதத்தினுற் சொல்லப்பட்டதாகவே யெண்ணி, தன் தருமத்தை நடத்தக்கடவன்.

கூ—சுருதியிலும், ஸ்மிருதியிலும், சொல்லப்பட்ட தருமத்தை அநுஷ்டிக்கிறவன, இவ்வுலகத்தில் கீர்த்தியடைகிறன் - இறந்தபின் ஒப்பற்ற சுவர்க்கசுகத்தையு மடைகிறன்.

கo—வேதத்தை சுருதியென்றும் தருமசாஸ்திரத்தை ஸ்மிருதியென்றும் அறியத்தக்கது - அவ்விரணடையும் விரோதமான தர்க்க சாஸ்திரயுகதியைக் கொண்டு ஆக்ஷேபிக்கக் கூடாது. அவற்றினுலே தருமம் விளங்குகிறதல்லவா.

கக—எவன் தருமத்திற்குக் காரணமான அவ்விரண்டையும் தர்க்க சாஸ்திரயுக்தியினுல் அவமானஞ் செய்கிறனே அவன் பெரியோர்களால் காமானுஷ்டானத்தினின்றும் நீக்கத்தக்கவன் - வேதத்தை நிந்திப்பதால் தெய்வ மில்லையென்று சொல்லுபவனுமாவான்.

கஉ—வேதம், ஸ்மிருதி, பெரியோர்களனுஷ்டானம், தன்மனதின் சந்தோஷம இந்நான்கையும் தாமத்துக்கு அடையாளமாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

கங—பொருள், காமம், இவைகளில் சம்மந்தப் படாதவர்களுக்கு தருமத்தி னுபதேசம் விதிக்கப்படுகிறது- தருமத்தையறிய மனமுள்ளவர்களுக்கு வேதமே முக்கியப் பிரமாணமாக விருக்கின்றது.

கச—எந்தவிஷயத்தில் வேதம் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாக விருக்குமோ, அந்தவிரண்டும் - தருமமாகவே சொல்லப்படுகின்றது, அந்தவிரண்டு தருமத்தையும் பெரியோர் தெளிவாகச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள்.

கரு—சூரிய னுதயமானபின்பும், உதயமாதற்கு முன்பும், சூரியனும், நட்சத்திரமும், இல்லாதிருக்குங் காலத்தும் எக்கியஞ்செ

மநுதர்மசாத்திரம்.

ய்யவேண்டுமென்று வேதத்திற் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது - ஆதலால் உதயமானபின்பு எசுகியம் ஓமம் பணணவேண்டுமென்று விதிக்கிற வேதத்துக்கும், உதயத்துக்கு முன்பு அவற்றைச் செய்ய வேண்டுமென்று விதிக்கிற வேதத்திறகும், ஒனறுக்கொன்று விரோதமில்லை- ஏனெனில் அவ்விரண்டும் தருமமாகவே சொல்லப்பட் டிருக்கின்றதல்லவா

கசு—எவனுககு கருப்பாதானமுதல தேகசமுஸ்காரம் வரையில் மந்திரஙகளால் அநுஷ்டானம விதிககப்பட் டிருககினறன வோ, அந்தத் துவிஜனுக கிநதசாஸ்திரத்தை ஓதுதற்கதிகாரமுண்டு மற்றவாகளுக கில்லை.

கஎ—சரஸ்வதியென்னும், திருஷத்துவதியென்னும் தேவ நதிகளுடைய மத்தியப் பிரதேசமானது தேவாகளால ஏற்படுத்தப்பட்ட பிரம்மவாத தேசமென்று சொல்லப்படும.

கஅ—அந்தத் தேசத்தில் பெரியோாகள் எப்போதும் வசிக்கின்றமையால், பிர மஷை தி வருணத்தாருககும் சஙகர சாதிகளுக்கும் சிஷ்டாசாரமா எது அநாதியா யவ்விடத்தினின்று முண்டாகிறது.

கக—குருசேஷத்திரம், மச்சதேசம், பாஞ்சாலதேசம், வடமதுரை இவைகள், பிரமரிஷிகள் வசிககின்ற தேசஙகள்- இவைகள் பிர்மவாத தேசத்தின் சிறப்பிறகுக் கொஞசங குறைந்திருககின்றன.

உ0—இந்தத் தேசஙகளில பிறந்த பிராமணனிடத்தினின றும் சகலரும் தம்தம் தருமஙகளை யறிநதுகொள்ளக் கடவர்கள்.

உக—இமோாப்பர்வதத்திற்கும், விஞ்சை பாவதத்திற்கும், நடுவாயும் சரஸ்வதிநதி மறைந்த விசனச தேசத்திற்குக் கிழக்காயும், பிரயாகைக்கு மேற்காயும், இருக்கிற இடமானது மத்தியதேசமென்று சொல்லப்படுகின்றது

உஉ—கிழக்குசமுத்திரந் தொடங்கி, மேற்குசமுத்திரம் வரையில், முன்சொன்ன மலைகளின் நடுப்பிரதேசமானது சாதுக்கள் வசிக்கிற ஆரியாவாத்த தேசமென்று சொல்லப்படுகின்றது.

உ௩—கிருஷ்ணசாரமென்று மானானது எந்தவிடத்தில் சுபாவமாய் சஞ்சரிக்கின்றதோ, அந்தவிடந்தான் யாகஞ்செய்தற் குரியது. மற்றவிடம் அசுத்தமான மிலேச்சதேசமென்று சொல்லப்படும்.

உ௪—இப்படிப்பட்ட புண்ணியதேசங்களை துவிஜர்கள் வேறு தேசத்திற் பிறந்தவராயினும் வந்தடைய வேண்டியது. அல்லது சூத்திரன் ஊழியத் தொழிலைவிட வேறுவிருத்தியை எந்தவிடத்திலடையமாட்டானோ அந்தவிடத்தில் வசிக்கத்தக்கது.

உ௫—இதுவரையில ஜெகத்தி னுற்பத்தியையும்- தருமத்திற்குக் காரணமான வேதசாஸ்திர புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களையும்- உங்களுக்குச் சங்கிரகமாகச் சொன்னேன் இனிவருணாச்சிரம தருமத்தைக் கேளுங்கள்.

உ௬—துவிஜாதிகளுக்கு வேதத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிற பரிசுத்தமான மந்திர கருமங்களினாலே கர்ப்பாதானமுதலான இம்மையில சரீரத்தைப் பரிசுத்தம் பண்ணவும், மறுமையில் புண்ணியலோகத்தைக் கொடுக்கவும், உரியதான சரீர சுத்தியானது செய்யத்தக்கது.

உ௭—கர்ப்பாதான மந்திரத்தாலும், சீமந்த ஓமத்தாலும், சாதகர்மம்- நாமகரணம்- அன்னப்பிராசனம்- சௌளம்- உபநயனம் இவைகளினாலும், துவிஜாதிகளுக்குச் சம்போகஞ்செய்யக்கூடாத தினத்தில் செய்ததனாற் றுண்டான உற்பத்தியான தோஷமும், மாதாவின் கர்ப்பத்தில் வசித்த தோஷமும், நீக்கப்படுகின்றது.

உ௮—வேத மோதுவதாலும் மதுமாம்ச பக்ஷணஞ் செய்யாதிருக்கிற விரதாதிகளாலும், ஔபாசன ஓமங்களினாலும், தேவரிஷிபிதுர் தர்ப்பணத்தினாலும், பஞ்சமஹா யக்கியத்தாலும், அ

க்கினிஷ்டோமாதிகளினுலும், சரீரமானது மோக்ஷத்திற் குரியதாகச் செய்யப்படுகின்றது.

சாதகர்மாதிசம்ஸ்காரம்.

உக—தொப்புள் கொடியறுப்பதற்கு முன்னம் சாதகர்மமென்னுஞ் சம்ஸ்காரம் புருஷனுக்குச் செய்யவேண்டியது. அப்போது அந்தக் குழந்தைக்கு- நெய்- தேன் இவற்றில் சுவர்ணத்தை மந்திரத்தோடிழைத்து, நாவிற்றடவ வேண்டியது.

௩௦—இந்தக் குழந்தைக்கு பிறந்த பத்தாவது அல்லது பன்னிரண்டாவது தினத்தில், புண்ணியதிதியில், நல்ல முகூர்த்தத்தில், நல்ல நட்சத்திரத்தில் நாமகரணஞ் செய்யவேண்டியது.

௩க—பிராமணனுக்கு மங்களத்தையும், க்ஷத்திரியனுக்கு பலத்தையும், வைசியனுக்கு பொருளையும், சூத்திரனுக்குத் தாழ்வையும், காட்டுகிறதான பெயரை இடவேண்டியது.

௩௨—பிராமணனுக்குச சாமவென்பதையும், க்ஷத்திரியனுக்கு வர்ம என்பதையும், வைசியனுக்கு பூதியெனபதையும், சூத்திரனுக்குத் தாசனென்பதையும், தொடரப்பேராக இடவேண்டியது.

௩௩—ஸ்திரீகளுக்கு சுகமாக கூப்பிடத்தக்கதாயும், கொடுமையில்லாததாயும், பிறிவான அர்த்தமுள்ளதாயும், மனோகியமாயும், மங்களமாயும், திர்க்காக்ஷரத்தையுடையதாயும், ஆசீர்வாதத்தைக் கொடுக்கிறதாயுமிருக்கிற பெயரையிடவேண்டும்.

௩௪—குழந்தைபிறந்த நான்காவது மாதத்தில் அந்தசிசுவை பிறந்தவீட்டினின்றும் வெளியிற் கொணடுவந்து, சூரியனுக்குக் காட்டவேண்டியது. ஆறுவதுமாதத்தில் அன்னப்பிராசனஞ் செய்விக்க வேண்டியுது. அல்லது தங்கள் குலவழக்கப்படி மூன்றுவதுமாதந் தொடங்கி எப்போதாவது இவ்விரண்டையுஞ் செய்யலாம்.

௩௫—துவிஜாதிகளுக்கு பிறந்த வருஷத்திலாவது, மூன்றுவ

இரண்டாவதத்தியாயம்.

துவருஷத்திலாவது, வேதத்திற் சொன்னபடி தர்மமாக செளள கர்மஞ்செய்யவேண்டியது.

௩௬—பிராமணனுக்கு கருப்பமானது முதல் எட்டாவதுவயதி லும், க்ஷத்திரியனுக்கு கருப்பமானதுமுதல் பதினோராவதுவயதி லும், வைசியனுக்கு மேற்சொன்னபடி பன்னிரண்டாவது வயதி லும் உபநயநஞ்செய்யவேண்டியது.

௩௭—பிரம்மதேஜஸை விரும்புகிற பிராமணனுக்கு ஐந்தாவது வயதிலும், பலத்தைவிரும்புகிற க்ஷத்திரியனுக்கு ஆறுவதுவயதி லும், பொருளைவிரும்புகிற வைசியனுக்கு எட்டாவது வயதிலும், உபநயநஞ்செயயத்தக்கது.

௩௮—பிராமணனுக்குப் பதினாறுவயதுவரையிலும், க்ஷத்திரிய னுக்கு இருபத்திரண்டுவயதுவரையிலும், வைசியனுக்கு இருபத் துநாலு வயதுவரையிலும், உபநயநம் இரண்டாம்பக்ஷமாகச் செ ய்யலாம்.

௩௯—அதன்பின்பு இந்தமூன்றுவருணத்தாரும் மேற்சொல்லி யகாலத்தில் உபநயநமுதலிய சமஸ்காரஞ் செய்யப்படாதவர்க ளானல் காயத்திரிமந்திரத்தினின்றும் நீஙகினவாகளாயும், விராத் தியனென்னும் பெயருள்ளவர்களாயும், பெரியோாகளாலே வை திககாரியத்தினின்று நீக்கப்பட்டவாகளாயும் ஆகிறார்கள்.

௪௦—இப்படி அபரிசுத்தாளான இவர்களுக்கு வேதஞ்சொல்லி வைக்கக்கூடாது. கஷ்டகாலத்திலும் அவர்களிடத்தில் பெண் வாங்கவும் கொடுக்கவுங்கூடாது.

௪௧—பிராமண-க்ஷத்திரிய-வைசிய-பிரம்மச்சாரிகள்- கறுப்புமா ன்-புள்ளிமான்-வெள்ளாடு-இவைகளின் தோலுகளை உத்தரியமா கவும் சணப்பனார் பட்டுநூல் செம்புலிஆட்டின்மயிர் இவைகளால்

செய்யப்பட்டதை அரையுத்தரியமாகவும் வருணக்கிரமமாய் தரிக்கவேண்டியது.

சஉ—பிராமணனுக்குமிஞ்சிப் புல்லினாலும், க்ஷத்திரியனுக்குவில்லினாணையொத்த மூறுவற்புல்லினாலும், வைசியனுக்கு சணப்பனாரினாலும், மேடுபள்ளமில்லாமல் மெல்லிதாய்ப்பின்னி மூன்றுவடமாய் மேலரைஞாண்கட்டவேண்டியது.

சங—இந்தமூன்றும் அகப்படாததகாலத்தில் மேற்சொன்ன மூன்றுவருண பிரம்மச்சாரிகளுக்கும் கிரமமாக தருப்பை, நாணல், சவட்டைக்கோரை, இதுகளினால் மூன்றுவடம் அல்லது, தங்கள்குலவழக்கப்படி ஐந்துவடமாவது,ஒருமுடியுடன் கட்டவேண்டியது.

சச—பிராமணனுக்குப் பஞ்சிநூலாலும், க்ஷத்திரியனுக்கு சணப்பநூலாலும், வைசியனுக்கு வெள்ளாட்டின்மயிராலும், மூன்றுவடமாகத் தோளில் பூணுநூல்தரிக்கவேண்டியது.

சரு—பிராமணனுக்கு வில்வம்-பலாசம் - இவ்விரண்டையும் க்ஷத்திரியனுக்கு ஆல் கருங்காலி - இவ்விரண்டையும், வைசியனுக்கு இரளி - அத்தி - இவ்விரண்டையுந் தண்டமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன ஆனால் இவ்விரண்டில் இஷ்டமான ஒன்றைத்தான் தரிக்கவேண்டியது.

சசா—பிராமணன் பூமிமுதல் தன்றலைபளவாகவும், க்ஷத்திரியன் நெற்றியளவாகவும் - வைசியன் மூக்களவாகவும் - தண்டத்தைத்தரிக்கவேண்டியது.

சஎ—இந்தத்தண்டங்கள் கோணலில்லாமலும், காயமில்லாமலும், பார்வைக்கு அழகாயும், மனிதர்களுக்குப்பயத்தை யுண்டுபண்ணுகிறதாயும், அதனதன் தோலுகளோடு கூடினதாயும், நெருப்பினால் சுடப்படாததாயும் இருக்கவேண்டியது.

இரண்டாவதத்தியாயம்.

சஅ—அவரவர்களுக்கு இஷ்டமான வொருதண்டத்தை யெடுத்துக்கொண்டு சூரியனை நமஸ்காரஞ்செய்து, அக்கினி வலஞ்செய்து, மேற்சொல்லப்போகிறவிதிப்படி பிக்ஷையெடுக்கவேண்டியது.

சகூ—பிரம்மச்சாரிகளான மூன்றுவருணத்தாரில்பிராமணன் பவதிபிக்ஷாந்தேகியென்றும், க்ஷத்திரியன்-பிக்ஷாம்பவதிதேகியென்றும்-வைசியன்-தேகிபிக்ஷாம்பவதியென்றும், வசனத்தைச்சொல்லி பிக்ஷைகேட்கவேண்டியது.

ருO—உபநயநமானவுடனே அதன் அங்கபூதமான பிக்ஷையை தாயினிடத்திலாவது, அவளது-தங்கை-தமக்கை- இவர்களிடத்திலாவது-தன் தமக்கையிடத்திலாவது- அல்லது - இவனிடத்தில் அன்புடையவரிடத்திலாவது முனனம்வாங்கவேண்டியது.

ருக—இந்தவிதிப்படி மூன்றிடத்திற்குக் குறையாமல் தனக்குப்போதுமானமட்டும் பிக்ஷைவாங்கிக்கொண்டு, அதைத்தன்குருவுக்கு நிவேதனஞ்செய்து, கிழக்குமுகமாகவிருந்து, ஆசமனஞ்செய்து புசிக்கவேண்டியது.

ருஉ—ஆயுளைவிரும்புகிறவன்-கிழக்குமுகமாயும், கீர்த்தியைவிரும்புகிறவன்-தெற்குமுகமாயும், சம்பத்தைவிரும்புகிறவன்- மேற்குமுகமாயும், சத்தியத்தைவிரும்புகிறவன்-வடக்குமுகமாயும், இருந்து புசிக்கவேண்டியது.

ருங—துவிஜன் தினந்தோறும் சாப்பிடும்போது கைகால்சுத்திசெய்துகொண்டு, ஆசமனம்செய்து, அன்னத்தைப் பூசித்துப், பின்பு பரிஷேசனம்பண்ணி, போசனம்பண்ணவேண்டியது - பின்பும் கண்-காது - மூக்கு - இவைகளைத்துடைத்து ஆசமனஞ்செய்யவேண்டியது.

ருச—தினந்தோறுஞ் சாப்பிடுகிற அன்னம் பரப்பிரம்மசொரூப

மாகையால் அதைநிந்தியாமல் பூசித்துச், சந்தோஷத்துடன் நன்றாகப்பார்த்துப், புகழ்ந்துபுசிக்கவேண்டியது.

ருரு—அன்னத்தைப்பூசித்துப்புசித்தால்தைரியம் பலன இவைகளைக்கொடுக்கிறது. நிந்தித்தால் அவ்விரண்டையும் அழித்துப் போடுகின்றது.

ருசு—தான்புசித்துமிருந்த எச்சில்அன்னத்தை எவனுக்கும் இடக்கூடாது. இரவும்பகலு மிரண்டுவிசையனறி புசிக்கப்போகாது. அதிகமாகவும்புசிக்கலாகாது- புசிக்கும்போது மத்தியிலெழுந்திருந்தால் பின்னும் அந்த அன்னத்தைப்புசிக்கலாகாது, கைசுத்திபண்ணுமல் அசுத்தரளைப்பார்க்கலாகாது.

ருஎ—அதிகமாகப்புசித்தால் ரோகத்தையும், ஆயுட்குறைவையும், சுவர்க்காதிபோகக்குறைவையும் புண்ணியக்குறைவையும்,உலகநிந்தையையும், உண்டுபண்ணும். ஆகையால் அதைநீக்கவேண்டியது.

ருஅ—விப்பிரன் பிரம்மதீர்த்தத்தினுலாவது, காயதீர்த்தத்தினுலாவது, தேவதீர்த்தத்தினுலாவது, ஆசமனஞ் செய்யவேண்டியது. பிதுர்த்தீர்த்தத்தினு லொருபோதுஞ் செய்யலாகாது.

ருகூ—பெருவிரலி னடிப்பிரதேசத்தை பிரம்மதீர்த்தமென்றும், சுண்டிவிரலின் அடிப்பிரதேசத்தை காயதீர்த்தமென்றும், விரல்களினுனியை தேவதீர்த்தமென்றும், பெருவிரலுக்கும் ஆட்காட்டி விரலுக்கும், மத்தியை பிதுர்தீர்த்தமென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

சுo—முன்னம்ஜலத்தை மந்திரத்தோடு மூன்றுதரஞ்சாப்பிட்டுப் பின்புஜலத்தினுல் வாயை யிரண்டுவிசைத்துடைத்து பின்பு-கண்-காது-மூக்கு-தோள்-மார்பு-தலை - இவைகளையுந் துடைக்கவேண்டியது-இதுதான் ஆசமனம்.

சுக—தருமந்தெரிந்தவனும் ஆசாரத்தை விரும்புகிறவனுமிருக்கிறவன் - நுரை - இல்லாதஜலத்தினுல் இரகசியமாய்

கிழக்கு அல்லது வடக்குமுகமாக இருந்து ஆசமனஞ்செய்ய வேண்டியது.

கூஉ—பிராமணன் மாரபுவரையில்போகத்தக்கஜலத்திறைலும், க்ஷத்திரியன் - கழுத்துவரையிற் போகத்தக்கஜலத்திறைலும், வைசியன் உண்ணாக்குவரையிற் போகத்தக்க ஜலத்திறைலும், சூத்திரன் - நாவிலும் முதட்டிலும் படத்தக்கஜலத்திறைலும்- ஆசமனஞ்செய்தால் பரிசுத்தனுகிறன.

கூ௩—துவிஜர்கள் உத்தரியத்தையாவது, பூணுநூலையாவது, இடதுதோளிலும், வலதுகையின்கீழிலும், போட்டுக்கொண்டால் உபவீதமென்றும், வலதுதோளிலும், இடதுகையின்கீழும் போட்டுக்கொண்டால் பிராசியிறைவீதமென்றும், கண்டத்துமாலையாகப் போட்டுக்கொண்டால் நிவீதமென்றும், சொல்லப்படுகின்றது.

கூச—இந்த மூன்றுவருணப் பிரமச்சாரிகளும், அவரவர்கள் மிஞ்சி உத்தரியம் - தண்டம் - பூணுநூல்-கமண்டலம் - இவைகள் அபரிசுத்தமானலும் - பின்னமாகப்போனலும் - தண்ணிரியிற்புதைத்துவிட்டுப்புதிதாய் அதனதனை மந்திரங்களால் கிரகித்துக்கொள்ளவேண்டியது.

கூரு—பிராமணன் - க்ஷத்திரியன் - வைசியன் -இவர்களுக்கு கிரமமாகப்பதிறை இருபத்திரண்டு இருபத்திறைலு இந்தவயதுகளில் கேசாந்தம் என்னும் விரதம்செய்ய வேண்டியது.

கூகூ—ஸ்திரீகளுக்கு இந்தச்சாத கர்மமுதலிய கர்மங்கள் அந்தந்தக்காலத்தில் சரீரசுத்தியின் பொருட்டு வேதமந்திரமில்லாமல் உபநயநநீங்கலாகத் தந்திரத்திறைலே செய்யவேண்டியது.

கூஎ— ஸ்திரீகளுக்கு விவாகத்தை உபநயநமாகவும். பர்க்கா

தந்திரமாவது மந்திரமின்றிச்செய்யும் கிரியைகள்.

வுக்கு பணிவிடைசெய்வதைக் குருகுலத்தில் வேதமோதுவதாக வும், வீட்டைக்காப்பாற்றுவதை சமிதாதானமாகவும், சொல்லப் படுகிறது.

சுஅ—துவிஜர்களுக்கு உபநயநவிதிசொல்லி முடிந்தது. இரண் டாவது ஜனனத்தை பிரகாசப்படுத்துவதாயும், புண்ணியமாயுமி ருக்கிறசெய்கையை விவரமாகக்கேளுங்கள்.

சுகூ—குரு-அல்லது-தகப்பன்-சீடன்-அல்லது-புத்திரனுக்கு உ பநயநஞ்செய்வித்து முதல் ஆசாரத்தையும், சௌசத்தையும்,சமி தாதானத்தையும் - சந்தியாவந்தனத்தையும்- சொல்லிவைக்கவே ண்டியது.

எ௦—வேதமோதப்போகிற சீடன் - சாஸ்திரப்படி ஆசமனஞ் செய்து பரிசுத்தமானவஸ்திரமுள்ளவனாய் இந்திரியக்கட்டுப்பாட் டுடன் வடக்கு-அல்லது-கிழக்குமுகமாக கைகளைக்கட்டிக்கொண் டு ஓதவேண்டியது.

எக—வேதமோதத் துவக்கும்போதும், முடிக்கும்போதும், சி ஷன் குருவின்பாதங்களைத்தொட்டு நமஸ்காரஞ் செய்யவேண்டி யது. ஓதும்போது இரண்டுகையுங்கட்டிக்கொள்ளவேண்டியது. அ தற்குப் பிரம்மாஞ்சலியென்றுபெயர்.

எஉ—குருவை நமஸ்காரஞ் செய்யும்போது இரண்டுகைகளையு ம் மாற்றிவைத்துக்கொண்டு தன்வலதுகையினல் குருவின்வலது காலையும், இடதுகையினல் குருவின் இடதுகாலையும், தொடவே ண்டியது.

எங—குருவானவர் வேதமோதவந்த சிஷனை சோம்பலில்லாம ல் காடோறும் துவக்கும்போது துவக்கென்றும், முடிக்கும்போது நிறுத்தென்றும், சொல்லவேண்டியது.

எச—பிராமணன் வேதமோதத் துவக்கும்போதும், முடிக்கு ம்போதும், பிரணவத்தைச் சொல்லவேண்டியது. அப்படி முன்னர் சொல்லாததினால் ஓதினவேதம் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் மறந்துவி டும். பின்சொல்லாவிட்டால் ஙியாபகத்தில் தரிக்கப்படமாட்டாது

எரு—கிழக்குமுகமாகத் தருப்பைகளைப் பரப்பி அதன்மே லுட்காாஙது, இரண்டுகைகளிலும் பௌத்திரம் போட்டுக்கொண் டு, மூன்று பிராணாயாமம் செய்து, பின்பு பிரணவத்தைச் சொல் லவேண்டியது.

எசு—பிரம்மாவானவர் பிரணவத்தி னவயவங்களான அகா ர - உகார - மகாரத்தையும், மூன்று * வியாகிருதியையும், மூ ன்றுவேதத்தினின்றும் கிரமமாக உண்டுபண்ணினார்.

எஎ—மேலும் தது - என்னும் - துவககத்தையுடைய காயத் திரியின மூன்றடியையும், மூன்று வேதத்தினின்றுமே யுண்டுபண் ணினார்.

எஅ—இந்த பிரணவத்தையும், மூன்று வியாகிருதியை முன் னிட்டிருககிற இந்தக் காயத்திரியையும், சந்தியாகாலஙகளில் செ பிககிற பிராமணன மூனறு வேதமோதின புண்ணியத்தை யடை கிறான்.

எகூ—இந்தக் காயத்திரியை ஊருக்குவெளியில் நதிதீரம் காடு இவைகளில் ஒருமாதம்வரையில் தினந்தோறும் ஆயிரந்தரம் செபிக்கிற பிராமணன் மஹா பாதகத்திலும் நின்று தோலில்நின் று பாம்பு நீஙகுவதுபோல நீங்குகிறான்.

அ0—இந்தச்செபம் - உபநயநமுதலிய காமம் - இவைகள் இல்லாத மூன்று வருணத்தாரும் பெரியோர்களினால் நிந்திக்கப் படுவார்கள்.

* வியாகிருதி - என்பது - காயத்திரிக்கு முன்சொல்லப்படும் மந்திரவிசேஷம்.

அக—பிரணவத்தையும்,மஹா வியாகிருதியையும், முன்னிட்டுக் கொண்டிருக்கிற காயத்திரியை மோக்ஷத்தை யடைகிறதற்கு வழியாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

அஉ—எவன் - மூன்றுவருஷவரையில் தினந்தோறுஞ் சோம்பலில்லாமல் இந்த மந்திரங்களைச் செபஞ் செய்கிறானோ அவன் வாயுவைப்போல் ஆகாயத்தில் காமசாரியாய் பிரம சாயுச்சியத்தை யடைகிறான்.

அரு—பிரணவம் பரப்பிரம்ம மாகவும், பிராணாயாமம் - சாந்திராயண முதலியவற்றைக் காட்டிலும் மேலான தவமாகவும், சொல்லப்படுகின்றன. காயத்திரியைச் செபிக்கிறவனுக்குப் பாவமில்லை- சத்தியமாய் வசனிக்கிறவனுக்கு மௌனவிரதம் வேண்டுவதில்லை.

அச—வேதத்திற் சொல்லப்பட் டிருக்கிற எக்கிய யாகாதிகாரியங்கள் அழிவுள்ள பலத்தைக் கொடுக்கின்றமையால் அழிவுள்ளதென்றும் பிரணவம் பரமாத்தும சுவரூபத்தைத் தெரிவித்து மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கின்றமையால், அழிவற்றதென்றும், பிரமனால் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றன.

அரு—அமாவாசி - பௌர்ணமி- இதில் செய்யவேண்டிய ஸ்தாலிபாகமுதலிய விதி யெக்கியத்தைக்காட்டிலும் செப எக்கியமானது பத்துப்பங் குயர்ந்தது, அது இரகசியத்திற் செய்யப்பட்டால் நூறுபங் கதிகமாயும், மனதில் அதன்பொருளை யறிந்து உதடசையாமற் செபித்தால் ஆயிரம்பங் கதிகமாயும், சொல்லப்படுகின்றது.

காமசாரி - என்பது - தன்னிஷ்டப்படி ரூபமெடுத்துச் சஞ்சரிப்பது.

* ஸ்தாலிபாகம் - என்பது - பஞ்சபாத்திரத்திற் பாகம்பண்ணிய அன்னத்தாற் செய்யும் - ஓமம்.

அ௬—விதி யெக்ஞத்தோடுகூடின நான்கு * பாகஎக்ஞங்களும், காயத்திரிசெபத்தின் பதினாறிலொருபங்கின் மகிமையை யடைகிறதற்குத் தகுதியற்றதாக விருக்கின்றன.

அஎ—பிராமணன் காயத்திரிசெபத்தினாலேயே மோக்ஷசித்தியை யடைகிறான். இதிற்சந்தேகமில்லை. வேறானயாகாதிகளைச்செய்தாலுஞ்செய்யலாம், விட்டாலும் விடலாம், யாகத்தைச்செய்யவே வேண்டுமென்னுங் கடைமையில்லை. அதனாலே பிராமணன் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும், மித்திரனென்று சொல்லப்படுகிறான்

அஅ—மனதைதயபகரிப்பதை சுபாவமாயுடையசப்தாதிவிஷயங்களிற் செல்லாநின்ற இந்திரியங்களை சுவாதீனப்படுத்துகிற விஷயத்தில், தேரப்பாகன்குதிரைகளைச் சுவாதீனப்படுத்துகிற விஷயத்தைப்போல அறிவுள்ளவன் முயற்சிசெய்யவேண்டியது.

அ௯—பெரியோர்களினால் பதினொன்றாகப்பகுக்கப்பட்ட இந்திரியங்களை கிரமமாகச்சொல்லுகிறேன்.

௯0—காது - தோக்கு-கண் - நா-மூக்கு-ஆக ஐந்து. ஆசனம்-உபஸ்தம்-கை-கால்-சொல்-ஆக ஐந்து.

௯௧—இவைகளில்-காதுமுதல்-மூக்குவரையில், ஞானேந்திரியம் ஐந்து, ஆசனமுதல்-சொல்வரையில்-கர்மேந்திரியம்-ஐந்து.

௯௨—தன்செய்கைக்குத் தக்கபடி இவ்விருவகையாகிய பத்து இந்திரியங்களையும் ஏவுகிற மனதை-பதினோராவது-இந்திரியமென்று அறியத்தக்கது அதைச்செயித்தால் மற்றஎல்லா இந்திரியங்களுஞ் செயிக்கப்பட்டவையாகும்.

---

* பாகஎக்ஞம் - என்பது - பஞ்சமஹா எக்ஞத்தில் பிரமஎக்ஞமீங்கலாக அன்னத்தினாற்செய்யத்தக்க மற்றநான்கும்.

மநுதர்மசாத்திரம்.

௯௩—இந்திரியங்கள் விஷயத்தில் சஞ்சரிப்பதால் தோஷத்தையடைகிறான் அவைகளையடக்கினால் மோக்ஷமுதலிய சித்தியைப்பெறுகிறான் இதிற்சந்தேகமில்லை.

௯௪—ஆசையானது அநுபோகத்தினால் ஒருபோதும் அடங்குகிறதில்லை. நெய்யினால் அக்கினிபோல அநுபோகத்தினால் விருத்தியையேயடையும்.

௯௫—ஒருவன் சகலபோகங்களையும் அநுபவிக்கிறான் ஒருவன் அப்போகங்களை அற்பமாகவெண்ணி நிவர்த்திசெய்கிறான் இதில் அநுபவிக்கிறவனைவிட நிவர்த்திசெய்கிறவன உயர்ந்தவன்,

௯௬—விஷயசம்பந்தப்பட்டிருக்கிற இந்திரியங்கள் ஞானத்தினாலடக்கப்படுவதுபோல விஷயசந்நிதானத்தை நீக்குவதால் அடக்கவரிது.

௯௭—வேதமோதுவது தானங்கொடுப்பது எக்கியங்களைச்செய்வது அநுஷ்டானங்களை நடத்துவது தவஞ்செய்வது, இவைகளெல்லாம் விஷயசம்பந்தப்பட்ட மனதையுடையவனுக்கு பலனைக்கொடுப்பதில்லை.

௯௮—எவன் இஷ்டாநிஷ்டங்களை காதினாற்கேட்டும் மெய்யினாற்றொட்டும் கண்ணாற்பார்த்தும், நாவினாற்புசித்தும், மூக்கினால் மோந்தும், சுகத்தையுந்துக்கத்தையு மடையவில்லையோ அவனே ஜிதேந்திரியன்.

௯௯—இந்திரியங்களுக்குள் யாதாமொன்று சுவாதீனப்படாமற்போனால் ஞானமானது அதன்வழியாக இல்லிக்குடத்திற் ஜலம்போல சிறுகச்சிறுகப்போய்விடும்.

௧௦௦—ஆகையால் எல்லாவிந்திரியங்களையும் வசப்படுத்தி மனதையும் சுவாதீனப்படுத்தி தன்சரீரத்தைவருத்தாமல் இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் உதவியானகர்மங்களைச் சம்பாதிக்கவேண்டியது.

இரண்டாவதத்தியாயம்.

௧௦௧—காலைசந்தியில் சூரியோதய மாகிறவரையில் நின்றுகொண்டும் மாலைசந்தியில் நக்ஷத்திரந் தெரிகிறவரையில் உட்கார்ந்து கொண்டும் ஜெபிக்கவேண்டியது.

௧௦௨—காலைசந்தியில் நின்றுகொண்டு ஜெபிப்பதால், இரவிற்செய்தபாவமும், மாலைசந்தியில் உட்கார்ந்துகொண்டு செய்வதால், பகலிற் செய்தபாவமும் - நீங்கிவிடும்.

௧௦௩—எவன் இவ்விருகாலத்திலும் மேற்சொன்னபடி செய்யவில்லையோ, அவன் சகலமான பிராமணபூசாகாரியத்தினின்றும் - பஹிஷ்காரஞ்செய்யத் தக்கவன்.

௧௦௪—ஜலத்தின் கரையிலாவது, ஜனசஞ்சார மில்லாதவிடத்திலாவது, உட்கார்ந்து ஒருவழி[illegible]மனதுள்ளவனாக தினந்தோறுஞ் செய்யத்தக்க பிரம்ம எக்ஞயத்தைச்செய்து காயத்திரிமுதலியவையும் - அதன்முடிவில் ஓதவேண்டியது.

௧௦௫—வேதாங்கம் - நித்தியம் செய்யவேண்டியதான காயத்திரிஜெபம் - பிரம்ம எக்ஙியம் - ஔபாசனம் - வைசுவதேவம் - இவைகளுக்கு-அநத்தியயனகாலில்லை.

௧௦௬—நித்தியஞ் செய்யத்தக்கதான காயத்திரிமுதலிய கர்மங்கள் பரப்பிரம்ம விஷயமான யாகமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் அவைகள் அநத்தியயநத்திற் செய்யப்பட்டாலும் புண்ணியத்தையே தரும்.

௧௦௭—எவன் ஒருவருஷவரையில் பரிசுத்தனாய் பிரம்ம எக்கியத்தைச்செய்கிறானோ அவனுக்கு அந்தப்பிரம்ம எக்கியமானது பால்-தயிர்-நெய் - இவைமுதலியவற்றை யுண்டுபண்ணி அவற்றால் அவன் பிதுர்க்களைச் சந்தோஷப் படுத்துகின்றது.

௧௦௮—அக்கினியில் சமித்தினால் ஓமஞ்செய்வது, அன்னபிக்ஷையெடுப்பது, தரையிற்படுப்பது, குருபணிவிடைசெய்வது, இவைக

ளை பிரம்சாரியானவன் வேதமுழுது மோதி திரும்பிவருகிறவரை யில் செய்யவேண்டியது.

கoகூ—தன் குருவின் புத்திரன்-பணிவிடைசெய்பவன்-மற்றொருகியானத்தைத் தனக்குச் சொல்லத் தக்கவன்-தருமத்தை யறிந்தவன் - ஆசாரமுள்ளவன் - சொல்லிவைத்ததைக் கிரகிக்கச்சக்தியுள்ளவன் - கேட்டபொருளைக் கொடுப்பவன் - பந்து - பங்காளி - பொய்சொல்லாதவன் - இப்பதின்மரும் வேதஞ்சொல்லிவைக்கத் தக்கவர்கள்.

கக0—தருமத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேளாதவனுக்குச்சொல்லக்கூடாது-அக்கிரமமாகக்கேழ்க்கிறவனுக்குஞ்சொல்லக் கூடாது. தான் எல்லாத்தருமத்தையு மறிந்திருந்தாலும் ஊமனைப்போ லுலகில் சஞ்சரிக்கவேண்டியது.

கக௧—எவன் அதாமமாகச சொல்லிவைக்கிருனோ எவன் அதர்மமாகக் கேழ்க்கிறானோ, அவ்விருவாகளில ஒருவன் அறபாயுளையடைகிருன். அல்லது இருவருககும் பகையாவதுண்டாகின்றது.

கக௨—எந்தச்சிஷனிடத்தில் -தாமம்-பொருள் - பணிவிடை- இவைகளில்லையோ அவனுக்கு வித்தைசொல்லிவைத்தால் களர்நிலத்தில் நல்லவிதையை விதைககிறதுபோலாம்.

கக௩—வேதமறிந்தவன்ஒருவனுக்குஞ்சொல்லிவைக்காமல் வித்தையோடிறந்தாலும் இறக்கலாமேயன்றி மிகுந்த ஆபத்காலத்திலும் முன்சொன்ன குணமில்லாத சிஷனுக்குச்சொல்லி வைக்கக் கூடாது.

ககச—வித்தியாதேவதையானது ஓதுவிக்கிறபிராமணனிடத்தில்வந்து ஓய் பிராமணா! நானுனக்குப் புதையலாகவிருக்கிறேன். என்னைக்காப்பாற்று. பொறுமையுள்ளவனுக்குச் சொல்லிவையாதே. அப்படியிருந்தா லுனக்கு மிகுந்தபலனைக் கொடுப்பேன்.

இரண்டாவதத்தியாயம்.

கசடு—எந்தச்சிஷனை பரிசுத்தனாகவும், அனுஷ்டான முள்ளவனாகவும், வித்தியாபொருளைக் காப்பாற்றுகிறவனாகவும், சாக்கிரதையுள்ளவனாகவும், அறிவாயோ அவனுக்கு என்னைச்சொல்லிவை யென்று சொல்லுகிறது.

கசசா—யாதொருவன் குருவுக்குத் தெரியாமல் ஓதுகிறவனிடத்தினின்றும் வித்தையை யடைகிறானோ அவன் வேதத்திருட்டோடு கூடினவனாய் நரகத்தை யடைகிறான்.

கசஎ—தர்க்கசாஸ்திரம் - வேதசாஸ்திரம் - வேதாந்தசாஸ்திரம் இவைகளில் ஒன்றையாவது எவனிடத்து ஓதுவானோ அவனை முன்னர் நமஸ்காரஞ் செய்யவேண்டியது.

கசஅ—பிராமணன் அனுஷ்டான முள்ளவனாய் காயத்திரியைமாத்திர மறிந்தவனா யிருந்தபோதிலும் உயர்ந்தவன், மூன்று வேதம் ஓதினபோதிலும் அனுஷ்டான மில்லாமல் சண்டவிடத்தில் புசிக்கிறவனாயும், சண்டவனுக்கு ஓதுவிக்கிறவனாயும் இருந்தால் உயர்ந்தவனல்லன்.

குருபணிவிடை.

கசகூ—குருவின் ஆசனத்திலும், படுக்கையிலும், உட்காரவும் படுக்கவுங்கூடாது. தான் படுத்திருக்கும்போதும், உட்கார்ந்திருக்கும்போதுங் குருவந்தால் எழுந்திருந்து வந்தனஞ் செய்யவேண்டியது.

கஉ0—வயதினாலும், கல்வியினாலும், பெரியவர்கள் வரும்போது, சிறியவ னுட்கார்ந்திருந்தால் அவன் பிராணவாயு மேலெழுந்துபோக எத்தனப் படுகின்றது. எழுந்திருந்து வந்தனஞ்செய்வதால் அதன் நிலையை யடைகிறது.

மநுதர்மசாத்திரம்.

கஉக—பெரியோர்களை நாள்தோறும் வந்தனஞ் செய்கிறவனுக்கும், அனுசரிக்கிறவனுக்கும் இருப்பவனுக்கு ஆயுள் - கல்வி - கீர்த்தி - பலம் இந்நான்கும் விர்த்தியடைகின்றது.

கஉஉ—பெரியோர்களை வந்தனஞ் செய்யும்போது இன்னான் வந்தனஞ் செய்கிறேனென்று தன் குலகோத்திர நாமதேயத்தைச் சொல்லி * அபிவாதனஞ் செய்யவேண்டியது.

கஉ௩—எவர்கள் பிரத்தியபிவாதனம் என்னும் - ஆசீர்வாதத்தை யறியமாட்டார்களோ அவர்களையும், மாதர்களையும், தன் பெயரைமாத்திரஞ் சொல்லி வந்தனஞ் செய்யவேண்டியது.

கஉ௪—தான் வந்தனஞ்செய்து, அபிவாதனஞ் செய்யும்போது, தன் நாமதேயத்தின் அந்தத்தில் போவெனனுஞ்சப்தத்தைச் சொல்லவேண்டியது. அந்தச் சப்தமானது பெயர்களின் சுவரூபமென்று ருஷிகளால் சொல்லப்படுகின்றது. அதாவது "சுபசர்மா நாமா-அஹம் - அஸ்மி போ" இவைமுதலானவை.

கஉ௫—சிறியோர்கள் தன்னை வணங்கும்போது அவன் பெயரையும், அதன்கடையில் அகாரத்தை மூன்று மாத்திரையாகவும், சொல்லி ஆயுஷ்மான் - ஆகவிருக்கக் கடவாயென்று வாழ்த்தவேண்டியது உதாஹரணம் - ஆயுஷ்மான் - பவ - தேவதத்தா - இவைமுதலியவை.

கஉ௬—மேற்சொல்லியபடி எந்தப் பிராமணனுக்கு ஆசீர்வாதஞ் செய்யத் தெரியமாட்டாதோ அவனுக்கு அபிவாதனஞ் செய்யக்கூடாது. அவன் - சூத்திரனுக்குச் சமமானவன்.

கஉ௭—வணங்கினபின்பு பிராமணனை குசலமாக விருக்கிறையாவென்றும், க்ஷத்திரியனை நோயற்றிருக்கிறையா வென்றும் வை

---

* அபிவாதனம் என்பது - தன்குலம், கோத்திரம், சூத்திரம், சாகை, இவற்றைச்சொல்வது.

சியனை க்ஷேமமாக விருக்கிறையாவென்றும், சூத்திரனை - சுகமாக விருக்கிறையாவென்றும், கேழ்க்கவேண்டியது.

கஉஅ—யாகஞ்செய்வதற்காக தீக்ஷைபெற்றிருப்பவன் சிறியவனா யிருந்தாலும், அவனைப் பெயரைச்சொல்லி தருமமறிந்தவன் அழைக்கக்கூடாது. போ - என்றும், பவான் - என்றும், அழைக்க வேண்டியது. இவ்விரண்டுசொல்லும் மரியாதையைக் காட்டும்.

கஉகூ—அன்னியன்மனைவி-தனக்குப்பந்துவல்லாத மாதர்கள் இவர்களை பவதி - சுபகே - பகினி - என்று அழைக்கவேண்டியது. இந்தச்சொற்கள் அக்கா - அம்மா - அம்மணி என்னும் மரியாதையைக் காட்டுகின்றது.

கநo—அம்மான் - சிற்றப்பன் - பெரியப்பன் மாமனார்- யாகபுரோகிதன் குரு இவாகள்வந்தால் எழுந்திருந்து வந்தனம் அபிவாதனம் செய்யவேண்டியது.

கநக—சிறியதாய், அம்மான்பெண்சாதி, மாமியார், அத்தை, இவர்கள் குருபத்தினிக்குச் சமானமானவர்களாதலால் குருபத்தினியைப்போல் பூசிக்கவேண்டியது.

கநஉ—தன் வருணத்திலே கலியாணஞ்செய்யப்பட்டிருக்கிற அண்ணன் பெண்சாதியை நாள்தோறும் வணங்கவேண்டியது. ஞாதி - சம்மந்தி இவாகளின் பத்தினிகளை ஊருக்குப்போய் வந்தபோதுமாத்திரம் வணஙகவேண்டியது.

கநந—பெரியஅத்தை, தாயுடன்பிறந்த பெரியதாய், சிறியதாய், இவர்களிடத்தில் தன்தாயைப்போல் மரியாதையா யிருக்கவேண்டியது. ஆனல் தாய் அவர்களைவிட உயர்ந்தவள்.

கநச—ஒருபட்டணம், ஊர், இதில் வசிக்கிறவர்கள் பத்துவயது மூத்தவனேடும், அதில் கானம் முதலிய வித்தையறிந்திருங்

நால் ஐந்துவயது மூத்தவனோடும், வேத மறிந்தவனானால் மூன்று வயது மூத்தவனோடும், தன் ஞாதிகளானால் கொஞ்சகால மூத்த வனோடும் சினேகஞ் செய்யவேண்டியது.

கஙரு—பத்து வயதுள்ள பிராமணனையும், நூறுவயதுள்ள க்ஷத்திரியனையும் தகப்பன் பிள்ளையாக வறியவேண்டியது. அதில் பிராமணன் தகப்பன் மரியாதையும், க்ஷத்திரியன் புத்திர மரியாதையும் வகிக்கவேண்டியது.

கஙசு—நியாயமாய்த்தேடியபொருள் சிற்றப்பன்முதலிய பந்துக்கள், உயர்ந்தவயது, நல்லொழுக்கம், கல்வி, இவ்வைந்தும் ஒருவனை பூசிப்பதற்குக் காரணமா யிருக்கின்றது. ஆனால் இவைகள் கிரமமாக ஒன்றிலொன்றுயர்ந்தது.

கஙஎ—மூன்று வருணத்தாரில் எவனிடத்தில் மேற்சொன்ன ஐந்துகுணங்களில் எவன் இரண்டுமூன்று குணங்களை யுடைத்தானவனா யிருக்கிறானோ, அவனை ஓரேகுணமுடைய வொருவன் பூசிக்கவேண்டியது. தொண்ணூறுவயதுக்கு மேற்பட்ட சூத்திரனை எல்லோரும் மரியாதை செய்யவேண்டியது.

கஙஅ—பண்டிமுதலியவாகனத்தில் வருகிறவன், தொண்ணூறுவயதுக்கு மேற்பட்டவன், நோயுள்ளவன், சுமையாளி, மாதாகள், அனுஷ்டானமுள்ள பிராமணன், அரசன், கலியாணஞ் செய்யப்போகிற மாப்பிள்ளை, இவர்களுக்கு மற்றவர்கள் வழிவிடவேண்டியது.

கஙகூ—மேற்சொன்ன யாவரும் ஒன்றாகவந்தால் அரசன் அனுஷ்டானமுள்ள பிராமணன் இவர்களுக்கு வழிவிடவேண்டியது. அவ்விருவரும், கூடிவந்தால் அரசனைக்காட்டிலும் அனுஷ்டானமுள்ள பிராமணனுக்கு வழிவிடவேண்டியது.

கசா—எவன் உபநயனஞ்செய்வித்து யாகமந்திரங்களையும் வேதவேதாந்தங்களையும் ஓதுவிக்கிறனோ அவனை ஆசாரியனென்று சொல்லுகிருர்கள்.

கசக—எவன் வேதத்திலும் யாகாதி மந்திரங்களிலும்,கொஞ்சம் சம்பளம்வாங்கிக்கொண்டு சொல்லுவிக்கிறனோ அவனை உபாத்தியாயனென்று சொல்லுகிருர்கள்.

கசஉ—எவன் கர்ப்பாதானமுதலிய கிரியைகளைச் செய்வித்து, ஜீவனோபாயத்தைக் கற்பிக்கிறனோ, அவனை குருவென்றுசொல்லுகிருர்கள்.

கசங—எவன் அக்கினிசந்தானம் அக்கினிஹோமமுதலியயாகம் இவைகளைச் செய்விக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டவனாய் செய்விக்கிறனோ அவனை ரித்துவிக்கென்று சொல்லுகிருர்கள்.

கசச—எவன் ஸ்வரத்தோடுகூடியவேதத்தின் உச்சரித்தலால் தன்னிரண்டுகாதுகளையும், பரிபூரணஞ்செய்விக்கிறனோ அவன் தாயதந்தைக்குச் சரியானவன். அவனுக்கொருநாளுந் துரோகஞ்செய்யக்கூடாது.

கசரு—உபாத்தியாயனைவிட ஆசாரியன் பத்துப்பங்குயர்ந்தவன்-ஆசாரியனைவிட உபநயனாதி சமஸ்காரஞ் செய்வித்த தகப்பன் நூறுபங்குயர்ந்தவன். அத்தகப்பனைவிட தாய் தன்மகிமையால் ஆயிரம்பங்குயர்ந்திருக்கிறள்.

கசசு—பெற்றதகப்பனைவிட இரண்டாவதான பிராமண ஜனனம் வரத்தக்க பிரம்மவுபதேசஞ்செய்கிற ஆசாரியனுயர்ந்தவன். அந்தவிரண்டாவது பிறப்பானது இம்மையிலும் மறுமையிலும் அழியாதது.

கசஎ—மாதாவும் பிதாவும் காமத்தினலேபுணர்ந்து யோனிவழியாக எந்தப்பிறப்பை யுண்டுபண்ணுகிருர்களோ அந்தப்பிறப்

பானது மிருகசாதியைப்போல, அவயவங்களைமாத்திரம் கொடுக்க வல்லமையுள்ளது.

கசஅ—ஆசாரியன் விதிப்படி எந்தவிரண்டாவது ஜனனத்தைப் பிரம்மவுபதேசத்தினு லுண்டுபண்ணுகிருனே, அந்தப்பிறப்பானது அழிவற்றதாயும், மூப்பற்றதாயும், புண்ணியலோகங்களைக் கொடுக்கிறதாயும் இருககின்றது.

கசகூ—சாஸ்திரவிஷயத்தில் கொஞ்சமாவது, நிரம்பவாவது, எவன் உபகாரஞ்செய்கிருனே அவனையும் குருவென றறியவேண்டியது.

கருO—இரண்டாவது ஜனனத்தை யுண்டுபண்ணுகிறவனையும், தன்சாதிதருமத்தை வேதத்திற்சொல்லியபடி அறிவிக்கிறவனையு மிருப்பவன் தன்னைவிட சிறியவனுயிருப்பினும், சாஸ்திரப்படி தகப்பனுக்குச் சரியாகிருன்.

கருக—உ ,ாகரணம்-குழந்தையாயும், வித்துவானுயுமிருக்கிற ஆங்கீரசன்பிள்ளையானவன் தன்பிதுாககளுககு வேதமோதிவைத்தான். அப்போது அவாகளை ஞானத்தினல் சிஷாகளாக மதித்து அவர்களை பிள்ளைகாளென்றழைத்தான.

கருஉ—அந்தப்பிதுர்க்கள் அதனுற்கோபங்கொண்டு அதைதேவர்களிடத்திற் சொல்லிக்கொண்டார்கள். தேவாகளும் சபைகூடி உங்கள்குழந்தை உங்களையப்படி கூப்பிட்டதுசரிதான் என்று நியாயஞ்சொல்லத்தொடங்கினுர்கள்.

கருங—தெரியாதவன் பிள்ளையாகவும் தெரிந்தவன் தகப்பனுகவுஞ் சொல்லப்படுகிருன். இப்படியேசாஸ்திரத்தாலும் பெரியோர்களாலுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இரண்டாவதத்தியாயம்.

கருச—வயது - நரை-பொருள்-பாந்தவியம் - இவைகளாலே ஒருவன் பெரியவனாகமாட்டான் தெரிந்தவனே நமக்குப்பெரியவன் என்று ருஷிகள் தருமத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

கருரு—பிராமணாகளுக்கு ஞானத்தினாலும், க்ஷத்திரியாளுக்கு வீரியத்தினாலும், வைசியனுக்கு தானியம் - பொருள்-இவைகளினாலும், சூத்திராளுக்கு-வயதினாலும் மேன்மையுண்டாகிறது

கருசு—நரையினால்மாத்திரம் விருத்தனாகமாட்டான்- சிறுவனாயிருந்தாலும் வேதப்பொருளறிந்தவனே விருத்தன. என்றுதேவாகள் தீரமானஞ்சொன்னாகள்.

கருஎ—மரத்தினாற் செய்யப்பட்டயானை-தோலினாற்செயயப்பட்ட மிருகம் - வேதம் ஓதாதபிராமணன்- இம்மூவரும் உபயோகமில்லாதவர்கள். பெயரைமாத்திரம் பரிக்கிறது.

கருஅ—மாதர்களிடத்தில் பேடியும், பசுமாட்டினிடத்தில் பசுமாடும், தெரியாதவனிடத்திற் கொடுத்ததானமும் எப்படி பயனில்லாததோ, அப்படியே வேதமோதாத பிராமணன் பயனில்லாதவன்.

கருகூ—தருமமறிந்த ஆசாரியன் ஹிதோபதேசம் செய்விக்கும்போது பிரம்புமுதலிய கருவிகளால் சிக்ஷை அதிகமாக அடியாமல் தருமத்தை உபதேசிக்கவேண்டியது. வாயினாலும் குரூரமில்லாமல் தாய்போல் பிரியமாய் பேசவேண்டியது.

கசுo—எவனுக்கு வாக்கும் மனதும் பொய்சொல்லாமலும், இராகத்துவேஷத்தை யடையாமலும்: பரிசுத்தமா யடக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அவன் வேதாந்தசாஸ்திரத்திற் சொல்லிய எல்லாப்பயனையுமடைகிறான்.

கசுக—ஒருவன் தான் துன்பத்தை யடைந்திருந்தாலும் அன்னியனைப்பார்த்துத் துன்பம்வரும்படி பேசக்கூடாது. செய்கை

னாலும் மனதினாலும் ஒருவனுக்குத் துரோகஞ் செய்யக் கூடாது. கொடுமையாக அமங்கலமான வார்த்தைகளைச்சொன்னால் சுவர்க்காதி புண்ணியலோகங்களை யடையமாட்டான்.

கசுஉ—பிராமணன் தனக்கு அயலான்செய்கிற மரியாதையை விஷத்தைப்போல நினைத்து அஞ்சவேண்டும். அவமானத்தை அமிர்தத்தைப்போல விரும்பவேண்டும்.

கசுஈ—அவமானத்தாற் றுன்பத்தையடையாதவன் சுகமாகத் தூங்கியெழுந்திருக்கிறான். சுகமாக இவ்வுலகத்திலுஞ் சஞ்சரிக்கிறான். அவனை அவமானஞ்செய்தவன் தானே அழிந்துபோகிறான்.

கசுச—இப்போது நானசொல்லிவந்த சாதகாமமுதல் உபநயனவரையில், சொல்லிய சமஸ்காரத்தினால், பரிசுத்தனான துவிஜன் குருவினிடத்தில், வசித்து அவசரப்படாமல், வேதத்தைசகிரமமாக வோதவேண்டியது.

கசுரு—வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட பலபல நியமங்களாலும் அன்னபிக்ஷை முதலான விரதத்தினாலும், பரிசுத்தனான துவிஜனாலே வேதமுழுதும் ஓதத்தக்கது. பின்பு வேதாந்தமும், ஓதவேண்டியது.

கசுசு—தவஞ்செய்யவிருப்பமுள்ள துவிஜனானவன், வேதாத்தியயனஞ் செய்யவேண்டியது. அதுவே இவனுக்கு மேலான தவமாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

கசுஎ—எவன் நாள்தோறுந் தன்சக்திக்குத் தக்கபடி வேதத்தில் நாலுவாக்கியமாவது ஓதுகிறானோ, அவன் பாதாதிகேசவரையில் தவஞ்செய்கிறவனாகச் சொல்லப்படுகிறான்.

கசுஅ—எந்தத் துவிஜனானவன் வேதத்தையோதாமல் வேறான அர்த்தசாஸ்திரத்தில் முயற்சிசெய்கிறானோ அவன்ஜீவித்திருக்கும்போதே தன்வம்சத்தாருடன் சூத்திரனாகிறான்.

கசுக—துவிஜனுக்கு முதற்பிறப்புத்தாயாலும். இரண்டாவது உபநயனத்தாலும், மூன்றாவது எக்கியதிக்ஷயாலும், உண்டாகிறதென்று வேதத்திற்சொல்லப்படுகின்றது.

கஎ0—அதில் மிஞ்சி கட்டுவதை அடையாளமாக உடைத்தான இரண்டாவதுபிறப்புக்கு காயத்திரியைத்தாயாகவும், ஆசாரியனைத் தகப்பனாகவுஞ் சொல்லுகிறார்கள்.

கஎக—வேதத்தை ஓதுவிக்கிறதினால் ஆசாரியனையும் ஒருதகப்பனாகவே சொல்லுகிறார்கள். உபநயனஞ் செய்துகொண்டு வேதமோதாவிட்டால் இவன் ஒரு வைதீக காரியத்துக்கும் உதவமாட்டான்.

கஎஉ—உபநயனஞ்செய்துகொள்ளுவதற்குமுன்பு இவன்சூத்திரனுக்கொப்பானவன் ஆனால் மாதா-பிதார் காமத்தில்மாத்திரம் அதற்குவேண்டிய வேதமந்திரஞ் சொல்லலாம்.

கஎ௩—உபநயனமான பின்பு தான இவனுக்கு * சமிதாதான முதலிய விரதானுஷ்டானமும், வேதாத்தியயனமும், கிரமமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

கஎச—எந்தவருணத்தாருக்கு, எந்தமிருகத்தின் சாமமும், எவ்விதபூணூலும், எவ்விதமிஞ்சியும், எவ்விததண்டமும், எவ்விதவஸ்திரமும், விதிகப்பட்டிருககிறதோ அவைகளை அவனவன் விரதானுஷ்டான சாலங்களிலுந் தரிக்கவேண்டியது.

பிரமசாரிவிரதம்.

கஎரு—குருவின்குலத்தில் வாசஞ்செய்கிற பிரமசாரி தன்னிந்திரியங்களெல்லா மடக்கிக்கொண்டு மறுமைக்குரிய தவம் விருத்தியடையும்பொருட்டு மேற்சொல்லப்போகிற நியமங்களை யனுஷ்டிக்கவேண்டியது.

---

* சமிதாதானம் என்பது சமித்தினாலே அக்கினியிற்செய்யும்ஓமம்.

கஎசு—நாள்தோறும் விடியற்காலையில் நதிஜலத்தில் ஸ்நானம்பண்ணி பரிசுத்தனாய் தேவர்-ருஷி - பிதுர் தருப்பணங்களையும் தன்னிஷ்டதேவதையின் பூசையையும், இரண்டுவேளை சமிதா தானத்தையும் செய்யவேண்டியது.

கஎஎ—தேன்-மாம்சம்-கந்தம்-புஷ்பம்-தித்திப்பு-ஸ்திரீகள்-தயிர்-பால்-நெய்-மோர-ஜீவஹிம்சை.

கஎஅ—அப்பியங்கனம்-அஞ்சனம்-செருப்பு - குடை-காமம்-குரோதம்-லோபம்-கூத்து-பாட்டு.

கஎகூ—சூதாடல்-வம்பளத்தல்-பழிசொல்லுதல்-பொய்சொல்லுதல்-மாதரகளை ஆசையோடு பாாகக விரும்புதல்-ஒருவருககுத் துரோகஞ்செய்தல் இவைகளை நீககவேண்டியது.

கஅ௦—எப்போதும் பிரமசாரி தனியாகவே படுககவேண்டியது. காமத்தினலே இநதிரியத்தை வெளிப்படுத்தககூடாது. அப்படிசெய்தால் தன்விரதமழிநதுபோய்விடும்.

கஅக—பிரமசாரிக்குக் காமமில்லாமல் சொப்பனத்தில் இந்திரியம் வெளிப்பட்டால் பிராதககாலையில் ஸ்நானஞ்செய்து சூரியனை நமஸ்கரித்து " புநகா,, என்னுமந்திரத்தை மூன்றுதரஞ் சொல்லவேண்டியது.

கஅஉ—தண்ணீர்-தேவபூசைக்குரியமலாகள் - சாணம்-மண்-தருப்பை-இவைகளை - குருவுக்கு வேண்டியமட்டில் கொண்டுவந்து கொடுக்கவேண்டியது. தானும் நாள்தோறும் பிக்ஷையெடுத்துச் சாப்பிடவேண்டியது.

கஅரு—வேதம்-எக்கியம்- இவைகளுள்ளவர்களாயும், சந்தியாவந்தனமுதலிய தன்றன் கர்மங்களைச் சாக்கிரதையாய்ச்செய்பவாகளாயுமிருக்கிற கிரகஸ்தாள்வீட்டில் பிரமசாரி நாள்தோறும் அன்னபிக்ஷை யெடுக்கவேண்டியது.

கஅச—குருவின் குலத்திலும், அவர்பங்காளி - பந்து - இவர்கள்வீட்டிலும், பிக்ஷை வாங்கக்கூடாது. வேறே வீடில்லாவிட்டால் குருவின் பந்துக்களின் வீட்டிலாவது, அது வில்லாவிட்டால் அவர் பங்காளிவீட்டிலாவது, அதுவு மில்லாவிட்டால் குருகுலத்திலாவது வாங்கிக் கொள்ளலாம்.

கஅரு—முன் சொன்னபடியே வேத - எக்கியமுதலிய அனுஷ்டான முள்ளவர்க ளில்லாவிடில் ஊர்முழுதும் மௌனத்துடன் சஞ்சரித்து மஹா பாவிகள்வீடு நீங்கலாக எங்கையாவது பிராமணுள்வீட்டில் பிக்ஷை வாங்கிக்கொள்ள வேண்டியது.

கஅசா—வனத்தில் பரிசுத்தமான விடத்திற்குப்போய், விதிப்படி பலாசமுதலிய சமித்துக்களைக் கொண்டுவந்து, கையில் வைத்துக்கொண்டு, வெய்யிலி லுலர்த்தவேண்டியது. அதற்குச் சக்தியில்லாவிட்டால் இறப்பிலாவது உலாத்தவேண்டியது. அந்தச் சமித்துக்களாலே காலையும், மாலையும், அக்கினியில் ஓமஞ்செய்ய வேண்டியது. இதுதான் சமிதாதானம்.

கஅஎ—பிரமசாரியானவன் தனக்கு நோயில்லா திருக்கும்போது ஏழுநாள் பிக்ஷையெடாமலும், சமிதாதானஞ் செய்யாமலு மிருந்தால் விரதப் பிரஷ்டனுகிறுன். அதற்கு அவகீர்ணி விரதத்தைச் செய்யவேண்டியது (அவகீர்ணிவிரதம் பதிேனுரா மத்தியாயத்திற் காண்க.)

கஅஅ—பிரமசாரி எப்போதும் பிக்ஷையெடுத்தே புசிக்கவேண்டியதே தவிர, ஒருவனன்னத்தைப் புசிக்கக்கூடாது. பிக்ஷையெடுத்துப் புசிப்பதை அவனுக்கு உபவாசத்திற் கொப்பாகச்சொல்லுகிறுர்கள்

கஅகூ—யாகாதி காரியத்திலும், சிரார்த்த காரியத்திலும், தன்னையொருவன் தன்வீட்டில் சாப்பிட வேண்டுமென்று மிகவும்பி

ரார்த்தனை செய்தால் அப்போது தன்னியமப்படி ரிஷிகளைப்போல் மதுமாம்சாதிக ளீங்கலாக ஒருவ னன்னத்தைச் சாப்பிடலாம். அதனால் இவன்விரத மழியமாட்டாது.

கக0—இந்தப்படி யொருவனன்னத்தைப் புசிப்பது பிராமண பிரமசாரிக்குமாத்திரமே தவிர மற்றவாகளுக்குக் கூடாதென்று பெரியோாகள் சொல்லுகிறார்கள்.

கக௧—குருவானவா ஆக்கியாபித்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் வேதாத்தியயனத்திலும், குருவின் பணிவிடையிலும், தானே நாள்தோறும் முயற்சி செய்யவேண்டியது.

கக௨—சரீரம் - வாக்கு - புத்தி - பஞ்சேந்திரியம் - மனது - இவைகளை அடக்கிக்கொண்டு, கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு, குருவுக்கு எதிராக குருவின்முகத்தைப் பாாத்துக்கொண்டு நிற்கவேண்டியது.

கக௩—எப்போதும் உத்தரீயத்துக்கு வெளியில் தன வலது கையை வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டியது. அதாவது போர்த்துக்கொள்ளாமலிருத்தல் - உட்காாந்து கொள்ளென்றுகுரு வுத்தரவு செய்தால் அவருக்கெதிராக பாிசுத்தனுய் மறைக்கவேண்டிய அவயவங்களை வஸ்திரத்தினல் மறைத்துக்கொண்டு உட்காரவேண்டியது.

௧க௪—குருவினிடத்தில் வாசஞ் செயயும்போது உயர்ந்த அன்னத்தைப் புசிக்கவும், உயர்ந்த வஸ்திரத்தைத் தரிக்கவுங்கூடாது. உயர்ந்த வேஷத்தோடு இருக்கவுங்கூடாது, விடியற்காலத்தில் குரு வெழுந்திருப்பதற்கு முன்னர் தானெழுந்திருக்க வேண்டியது. இரவில் அவா படுத்து நித்திரை செய்தபின் தான் படுக்க வேண்டியது.

கக௫—குருவின் ஆக்கினையை சீஷன் படுத்துக்கொண்டும், உட்கார்ந்துகொண்டும், சாப்பிட்டுக்கொண்டும், நடந்துகொண்டும்,

பராமுகமா யிருந்துகொண்டும், கேழ்க்கக்கூடாது, மறுமொழியுஞ் சொல்லக்கூடாது.

கககூகா—குரு உட்காரந்துசொல்லும்போது, தானின்றுகொண்டும், அவர்நிற்கும்போது அவர்கருச்சமீபத்தில் நின்றுகொண்டும், அவர்தனக்கெதிராகவந்து சொல்லும்போது, தானெதிர்கொண்டுபோயும், அவர்நடக்கும்போது. தான்பின்றொடர்ந்து ஓடிக்கொண்டும்.

கககூஎ—அவர்பராமுகமாக விருக்கும்போது, அவர்முகத்துக்கெதிராகவந்தும், அவாதூரத்திலிருக்கும்போது கிட்டவந்தும்- படுத் திருக்கும்போதும் - சமீபத்திலிருக்கும்போதும் - தன்தேகத்தை தவணக்கிக்கொண்டும்- அவர் ஆக்கினையைக்கேழ்க்கவும் மறுமொழி சொல்லவும்வேண்டியது.

கககூஅ—குருவின ஆசனத்திற்கும்-படுக்கைக்கும்-தன் ஆசனமும் படுக்கையுந் தாழ்ந்திருககவேண்டியது. குருபார்க்குமிடத்தில் தான் இஷ்டப்படி ஆசனத்திலுட்காரப்போகாது.

கககூகூ—இந்தக்குருவின்பெயரை அவரில்லாதவிடத்திலும் குரு உபாத்தியாயர் - என்கிற மரியாதைச்சொல்லன்றியும் சொலலக்கூடாது - அவருடைய நடத்தை - நடை - சொல் இவைகளைத் தானனுசரிக்கலாகாது.

உ௦௦—எந்தவிடத்தில் குருவுக்கு அபவாதமும் நிந்தையுஞ் சொல்லப்படுமோ அவ்விடத்தில் தன்காதுகளை மூடிக்கொள்ளவேண்டியது. அல்லது வேறிடத்துக்காவது போகவேண்டியது.

உ௦க—சீஷன்குருவைப் * பழித்தால் கழுதையாகவும் × நிந்தித்தால் - நாயாகவும் - குருவின்பொருளை யநுபவித்தால் புழு

---

* இருக்கின்றதோஷத்தைச்சொல்வது-பழித்தல்.

× இல்லாததோஷத்தைச்சொல்வது-நிந்தித்தல்.

வாகவும் - அவர்பெருமையைக்கண்டு பொறுமைப்பட்டால் உலண்டுபூச்சியாகவும் பிறக்கிறன்.

உ௦உ—தான் தூரத்தி லிருந்துகொண்டு மற்றொருவனை யனுப்பி குருவுக்குப் பணிவிடைசெய்யக்கூடாது. தனக்கு கோபம்நேரிட்டிருக்கும்போதும்- குரு மனையாளோடிருக்கும்போதும். தான் போய்ப் பூசிக்கலாகாது. வாகனத்திலும் ஆசனத்தினிலுந் தானிருந்தால் அவைகளினின்றுந் தானிறங்கிப் பூசிக்கவேண்டும்.

உ௦௩—எதிர்காற்றடிக்கும்போதும் - பின்காற்றடிக்கும்போதும்-குருவுக்கெதிரில் உட்காரக்கூடாது குருகேளாதிருக்கும்போது ஒருசங்கதியும் அவருக்குச்சொல்லக்கூடாது.

உ௦௪—மாட்டுபண்டி - குதிரைபண்டி - ஒட்டகம்-உப்பரிகை-படிகள் - கற்பலகை - ஓடம் - இவைகளில் - குருவோடுசீஷன்- சமமாகவிருக்கலாம்.

உ௦௫—குருவுக்குக் குருவந்திருக்கும்போது, அவருக்கும் குருவைப்போல வர் தனைவழிபாடு செய்யவேண்டியது. தான்குருவின் வீட்டிலிருக்கும்போது தன்தாய்தகப்பன் முதலியவாவந்தால் அவாகளை குருவினுத்தரவு அன்றி வந்தனம்செய்யக்கூடாது.

உ௦௬—வித்தைசொல்லி வைத்தகுரு, உபாத்தியாயர், தன் சிற்றப்பன், பெரியப்பன்முதலானவர்கள் அதாமம் செய்யவேண்டாமென்றவர்கள் - தருமத்தை யுபதேசித்தவர்கள், இவர்களிடத்திலும் ஆசாரியனைப்போலவே மரியாதைசெய்யவேண்டியது.

உ௦௭—கல்வி - தவம் - முதலியவற்றால் உயர்ந்தும் - தன்வருணத்தில் விவாகஞ்செய்யப்பட்ட மாதினிடத்திற் பிறந்தும் - இருக்கிற குருபுத்திராளிடத்திலும் அவர்பங்காளிகளிடத்திலும் குருவைப்போலவே மரியாதைசெய்யவேண்டியது.

உ0அ—தனக்குச் சிறியவனையிருந்தாலும், சரியானவயதுள்ளவனையிருந்தாலும், மூன் தனக்குச்சிஷனையிருந்தாலும், வேதமுற்றும் ஓதினவனையாவது, குருபுத்திரனையாவது இருந்து, தான் எக்கியஞ்செய்யுஞ் சமயத்தில்வந்தால், அவர்களுக்குக் குருவின்மரியாதையைச் செய்யவேண்டியது.

உ0க—குருவின்புத்திரனுக்கு குருவைப்போலமரியாதைசெயவதில் சரீரத்தைதேய்ப்பதையும் - எண்ணெய் தேய்ப்பதையும் - எச்சல்சாப்பிடுவதையும் - காலைக்கழுவுவதையும்-செய்யக்கூடாது.

உகo—குருவுக்குத் தன்வருணத்தில் கலியாணஞ்செய்த மாதர்கள் நியமித்தல்முதலிய குருவுக்குரியவைபோலவே செய்யவேண்டியது. வேறுசாதியாயிருந்தால் எழுந்துவந்தன மாத்திரஞ் செய்யவேண்டியது.

உகக—குருவின்பத்தினிக்கு-எண்ணெய்தேய்த்தல் - ஸ்நானஞ்செய்வித்தல் - உடம்புதேய்த்தல் - தலையாற்றுவித்தல் - இவைகளைச்செய்யக்கூடாது.

உகஉ—குருபத்தினி யௌவனமாயிருந்தால் அவளை நமஸ்காரஞ் செய்யும்போது இருபதுவயதுள்ளவனும் குணதோஷங்களைப்பகுத்தறியும் விவேகியுமாயிருக்கிற சிஷன் கால்களைத்தொடக்கூடாது.

உகங—மாதர்களின்சுபாவமே மனிதர்களுக்கு சுருங்காரசேஷ்டைகளினால் தோஷத்தையுண்டுபண்ணும் ஆதலால் தெரிந்தவர்கள் அவர்களிடத்தில் அசாக்கிரதையாயிரார்கள்

உகச—ஜிதேந்திரியனை யிருந்தாலும் மூடனையிருந்தாலும் அவனைமாதர்கள் தன்சம்பந்தத்தினால் காமக்குரோதத்துக்கு உட்பட்டவனாகச் செய்கிறார்கள்.

உகரு—தாய் - தங்கை - பெண் - இவர்களுடனும் தனியாய் ஒன்றாகவுளுக்காரக்கூடாது. இந்திரியங்களின் கூட்டமானது மிகவும் பலமுள்ளது அது - தெரிந்தவனையும் மயக்கிவிடும்.

உகசு—குருவின் பத்தினிகள் யௌவனமாகவும் தானும்யௌவனனுயிருந்தால் காலுகளைத்தொடாமல் அபிவாதனஞ்செய்யவேண்டியது.

உகஎ—சிஷன் - தானூருக்குப்போய் வந்தபோதும், ஊரிலிருக்கும்போதும், நித்தியமும் விருத்தாளான குருபத்தினிகளின் காலைத்தொட்டு வந்தனஞ்செய்யவேண்டியது. இது பெரியோர்களின் தருமம்.

உகஅ—ஒருமனிதன் பூமியை மண்வெட்டியால் வெட்டுகிறதினுலே ஜலத்தை யெப்படியடைகிறனே, அப்படியே சிஷன் பணிவிடைசெய்வதால் குருவினிடத்திலேயுள்ள வித்தையை யடைகிறன்.

உகக—பிரமசாரி தலையை முழுது மொட்டையடித்துக்கொண்டிருந்தாலு மிருக்கலாம், அல்லது தலைமுழுதுஞ் சடைதரித்துக்கொண்டாலும் கொள்ளலாம், அல்லது குடுமிமட்டுஞ் சடைதரித்துக்கொண்டு மற்றதை க்ஷவரஞ் செய்துகொண்டாலும் கொள்ளலாம் இவ்வித பிரமசாரிகள் ஒருபோதும் சூரிய னுதயாஸ்தமனகாலங்களில் நித்திரைசெய்யக்கூடாது.

உஉ0-தூக்கத்தில் ஆசையினுலாவது, அரியாமையினுலாவது, அவர்கள் உதயத்திற் றூங்கினுல் அன்றுமத்தியானமும், அஸ்தமனத்திற் றூங்கினுல் அன்றிரவும் காயத்திரி செபஞ்செய்துகொண்டு உபவாசமாயிருக்கவேண்டியது.

உஉக—அப்படி தூங்கினதற்காகப் பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொள்ளாவிட்டால் மஹாபாவத்தோடு கூடினவர்களாய் நரகத்தையடைவர்.

உஉஉ—ஆகையால் அவ்விரண்டுசந்தியிலும், தூங்காமல் சாக்கிரதையாய் ஆசமனஞ்செய்து ஆசாரத்துடன் சந்தியாவந்தனஞ்செய்து பரிசுத்தமான விடத்திலிருநது செபஞ்செய்து † உபஸ்தானமும் விதிப்படி செய்யவேண்டியது.

உஉங—மாதர்களேனும், சூத்திரனேனும், ஒரு நல்லகாரியத்தைச்செய்தால் அதையும், தன் மனதுககிஷ்டமான காரியத்தையுஞ் சாஸ்திரத்துககு விரோதமின்றிச செய்யலாம்.

உஉச—சிலபெரியோாகள தாமாாத்தஙகளைக் காமத்துக்குக் காரணமா யிருப்பதால் உயாந்ததென்றும் சிலா அர்த்தகாமங்களை சுகத்துககுக் காரணமாயிருப்பதால உயாநததென்றும், சிலர் தர்மத்தை அாத்தகாமஙகளுககுக காரணமா யிருப்பதால் உயர்ந்ததென்றும், சிலர் அர்த்தத்தை தாம்மசாமஙகளுக்குக காரணமாயிருப்பதால் உயாந்ததெனறும், சொல்லுகிறாாகள். இந்தத் தர்மார்த்தகாமஙகள் ஒனறுக்கொன்று விரோதமினறி யிருந்தால் மூனறுமுயாந்ததென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

உஉரு—ஞானத்தைக கற்பிககிறதினல் ஆசாரியன் பரமாத்துமாவின் உருவமாகவும், உண்டுபண்ணுவதால் தகப்பன் பிரமனுருவமாகவும், தன்னைத் தரித்திருந்ததால் மாதா பூமியினுருவமாகவும், சகோதரன தனனோடுகூடப் பிறந்தமையால் ஆத்மாவினுருவமாகவும், எண்ணத்தககவாகள்.

உஉசு—ஆசாரியன் - பிதா - மாதா - ஜேஷ்டபிராதா - இவர்களை தனக்குக் கஷ்டம் வநதிருந்தபோதிலும், அவமானஞ் செய்யக்கூடாது அதிலும் பிராமணன் ஒருக்காலும் செய்யப்போகாது.

உஉஎ—மாதாபிதாக்கள பிள்ளையைப் பெறுகிறவிஷயத்தில் பிரசவவேதனை தொடஙகி, வித்தையைக் கற்பிக்கிறவரையில் எவ்

† உபஸ்தானம் எனபது சூரியநமஸ்காரம்.

வளவு கஷ்டப் படுகிறார்களோ அதற்குப் பிரதியுபகாரம் எத்தனை ஜனன மெடுத்தபோதிலும் செய்யவரிது.

உஉஅ—தாய் - தந்தை - ஆசாரியன்-இவர்களின் இஷ்டத்தைத் தினந்தோறுஞ் செய்யவேண்டியது. அவர்கள் சந்தோஷப் பட்டிருந்தால் எல்லாதவப் பலன்களும் உண்டாகும்.

உஉகூ—அம்மூவர்களுக்கும் பணிவிடை செயவதையே உயர்ந்த தவமாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் அவர்களி னுத்தரவன்றிச் சுயமாய ஒரு வேறு தருமத்தைச் செய்யலாகாது.

உ௩௦—அந்த மூவருமே மூவுலகமாகவும் மூன்று சிரமங்களாகவும் மூன்று வேதங்களாகவும், மூன்றக்கினிகளாகவும் சொல்லப்படுகிறார்கள்.

உ௩க—அதில் தகப்பன் - காருக பத்தியாக்கினியாகவும், மாதா தக்ஷிணக்கினியாகவும் ஆசாரியன்-ஆகவனீய அக்கினியாகவும், சொல்லப்படுகிறார்கள். இந்தமூன்றக்கினிதான் திரேதாக்கினியைவிட உயர்ந்தன.

உ௩உ—இந்த மூன்றுபேர்களிடத்திலும், பக்தியுள்ளவன் மூன்றுலோகங்களையுஞ் செயித்தவனாய் சூரியாதி தேவர்கள்போல் ஒளியுள்ள சரீரத்துடன் சுவர்க்காதி லோகங்களை யடைவன்.

உ௩௩—மாதுருபக்தியால் இம்மையிற் சுகத்தையும், பிதுர் பக்தியால் சுவர்க்கசுகத்தையும் ஆசாரியபக்தியால் பிரம்மலோக சுகத்தையும் அடைகிறான்.

உ௩ச—எவனாலே இம்மூவர்களும் ஆதரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ அவனுக்கு சகலதர்மங்களும் பலனைக்கொடுக்கும், எவனாலே ஆதரிக்கப் படவில்லையோ அவனுக்கு சகல தர்மங்களும் பலனற்றதாகிவிடும்

ரண்டாவதத்தியாயம்.

௨௩௫—அம்மூவர்களும் எதுவரையிலுஞ் ஜீவித்திருப்பார்களோ அதுவரையில வேறுதர்மத்தில் மனம்வையாமல் அவர்களின் பணிவிடையை அன்போடு செய்யவேண்டியது.

௨௩௬—அவர்களின் பணிவிடைக்கு விரோதமில்லாமல் அவர்களுத்தரவின்பேரில் மனோவாக்கு காயஙகளால் பரலோகத்துக்குதவியான யாதாவதொருதருமத்தைச் செய்யவேண்டியது. செய்தபின்னும் அவாகளுக்கு அறிவிக்கவேண்டியது.

௨௩௭—இவர்களிடத்திற் பணிவிடை செய்வதுதான் மேலானதாமம். மற்ற எக்யாதிகருமஙகள் இரண்டாம்பக்ஷமான தருமமாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

௨௩௮—அன்புள்ளவன் மேலானவித்தையை சூத்திரனிடத்திலிருந்தாலும், மோக்ஷகருமத்தை சண்டாளனிடத்திலிருந்தாலும், ஸ்திரீ ரத்தினத்தை தனககுந் தாழ்ந்தகுலத்திலிருந்தாலுங் கிரகித்துக் கொள்ளலாம்.

௨௩௯—அமிர்தம் விஷத்திலிருந்தாலும் - நல்லவசனம் சிறுவனிடத்திலிருந்தாலும் - நலலொழுக்கஞ் சத்துருவினிடத்திலிருந்தாலும் - சுவானம் அமேத்தியத்திலிருநதாலுங கிரகித்துக் கொள்ளலாம்.

௨௪௦—மாதாகள - இரத்தினஙகள் - கல்வி - தர்மம் - ஆசாரம் - நல்லவசனம் - இன்னும் பலபல சிற்பசாஸ்திரம் இவைகளெங்கவிடத்திலிருந்தாலுங கிரகித்துக்கொள்ளத் தக்கவைகள்.

௨௪௧—பிராமணன் அகப்படாமல் ஆபத்காலம் நேரிட்டால் க்ஷத்திரிய வைசியாளிடத்திலிருந்தாவது வேதத்தை யோதவேண்டியது. வேதம் — ஓதி முடிகிறவரையில் அக்குருவுக்குப் பணிவிடை செய்யவேண்டியது.

௨௪௨—மோக்ஷத்தை விரும்புகிற பிரமசாரியானவன் க்ஷத்திரிய வைசிய குருவினிடத்திலும், அனுஷ்டானமில்லாதபிராமண குருவினிடத்திலும், வேதமோதினபின்பு வாசஞ்செய்யக்கூடாது.

மநுதர்மசாத்திரம்.

உசஙு—பிரமசாரிக்கு கலியாணத்தில் விருப்பமில்லாமல் குருகுலவாசத்திலேயே மனமிருந்தால் ஜிதேந்திரியனும் ஞானமுள்ள பிராமண குருவினிடத்தில் பிராணாந்தபரியந்தம் நைஷ்டிக பிரமசாரியாய் வசிக்கலாம்.

உசச—எவன் இறக்கிற வரையில் இந்தப்படி குருவுக்குப் பணிவிடை செய்கிறானோ அவன் சாஸ்வதமான மோக்ஷத்தை யடைகிறான்.

உசரு—சீடனானவன் வேதமோதுகிறதற்கு முந்தி குருவுக்கு பசு - வஸ்திரமுதலிய தக்ஷிணை கொடுக்கக்கூடாது. வேதமோதி முடிந்தபின்பு தான் விவாகஞ் செய்துகொள்ளக் குருவினிடத்து த்தரவு பெற்றுக்கொள்ளும்போது அவர் விரும்பியபொருளைக குருதக்ஷிணையாகக் கொடுக்கவேண்டியது.

உசசு—பூமி - சுவானம - பசு - குதிரை - பாதரக்ஷை - குடை - ஆசனம் - தானியம் - கறியமுது - வஸ்திரம் - இவைகளைக் கொடுத்தால் குருவுக்குச் சந்தோஷத்தை யுண்டுபண்ணும்.

உசஎ—நைஷ்டிக பிரமசாரியானவன் தன்குரு இறந்துவிட்டால் அவருடைய குணமுள்ள புத்திரனிடத்திலாவது, பத்தினியினிடத்திலாவது, ஞாதியினிடத்திலாவது, தன்றேக முள்ளவயில் பணிவிடை செய்துகொண்டு வசிக்கலாம்.

உசஅ—அவர்களு மில்லாவிடில் தன்னாசிரியன் ஓமஞ்செய்த வைதீகாக்கினி குண்டத்தின் சமீபத்தில் ஆசனம் போட்டுக்கொண்டு தினந்தோறும் அவ்வக்கினியில் சமித்தினாலே ஓமஞ் செய்துகொண்டு தன்காலத்தைக் கழிக்கவேண்டியது.

உசகூ—இதுவரையிற் சொல்லிவந்த விதிப்படி எந்தப் பிரமசாரியானவன் விரதத்தை யனுஷ்டிக்கிறானோ அவன் மோக்ஷத்தையடைகிறான். அவனுக்கு மறுபிறப்புக்கிடையாது.

இரண்டாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

மூன்றாவது.

அத்தியாயம்.

கிரகஸ்தா தருமம்.

முதலாவது—மேற்சொன்னபடி மூன்றுவேதமும் ஓதுவதற்காகக் குருவினிடத்தில் முப்பத்தாறு அல்லது பதினெட்டு - அல்லது ஒன்பது - வருஷம்வரையிலாவது- அல்லது ஓதிமுடிகிறவரையிலாவது - பிரமசாரிய விரதத்தை அநுஷ்டிக்கவேண்டியது.

உ—தனவேதத்தைமுன்னிட்டு மூன்று வேதங்களையாவது- இரண்டு வேதங்களையாவது - அல்லது - தன்வேதத்தை யாவது- பிரமசாரிய விரதம் வழுவாமல ஓதி கிரகஸ்தாசிரமத்தை யடைய வேண்டியது.

ங—பிதாவினிடத்தினின்றாவது அவரில்லாதபக்ஷத்தில்ஆசாரியரிடத்தினின்றாவது - விதிப்படி வேதமோதி முகிந்தவனாயிருக்கிற புத்திரனை - அல்லது - சிஷ்யனை பிதா - அல்லது- ஆசாரியன் புஷ்பசந்தனாதிகளாலே அலங்கரித்து உயர்ந்த ஆசனத்தில் உளுக்காரவைத்து கோதானவிரதஞ் செய்வித்து - பஞ்சாமிர்தத்தினாலுபசரிக்க வேண்டியது - இது சமாவர்த்தனம்.

விவாகவிஷயம்.

ச—மேற்சொன்னபடி சமாவர்த்தனஞ் செய்யப்பட்ட பிரமசாரியானவன, குரு அல்லது தந்தையின் அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு தன்வருணத்திற் பிறந்தவளாயும் லக்ஷணத்தோடு கூடியவளாயுமிருக்கிற கன்னிகையைக் கலியாணஞ்செய்துகொள்ள வேண்டியது.

ரு—தன் தாயின் எழுதலைமுறைக்குட்படாதவளாயும், தன் தகப்பன் கோத்திரத்திற் பிறவாதவளாயும், இருக்கிற கன்னிகையானவள் மூன்றுவருணத்தாருக்கும் - வைதீககாரியத்துக்கும்-புத்திரனையுண்டு பண்ணுகிறதற்குந்தக்க ஸ்திரீயாகச் சொல்லப்படுகிறாள்.

மநுதர்மசாத்திம்.

சு—பசு - வெள்ளாடு - செம்மறியாடு - தனம் - தானியம் - இவைமுதலிய அதிகசம்பத்தையுடையவர்களாயிருப்பினும்மேற் சொல்லப்போகிற பத்துகுலத்தையும் விவாகசம்பந்தத்தில் நீக்கி விடவேண்டியது.

எ—சாதகாமாதி சமஸ்காரமில்லாதவன் குலம் - புருஷப்பிரசையில்லாமல் ஸதிரீபிரசையாகவே பிறகரும் குலம் - வேதமோதாத குலம்-தேகத்தில் நீளமானமயிருள்ளவன்குலம்-மூலவியாதியுள்ள குலம் - க்ஷயரோகமுள்ள குலம் - அக்கினிபுஷ்டியில்லாதவன் குலம் - பெருவியாதியுள்ள குலம்-வெணகுட்டமுள்ள குலம்-குஷ்டவியாதியுள்ள குலம் ஆக பத்தையும் நீக்கவேண்டியது.

அ—செம்பட்டமயிருள்ளவள் - அதிகவுயரமுள்ளவள் - திராப்பிணியுள்ளவள் - மயிரில்லாதவள் - உடம்பெல்லாமயிருள்ளவள்-குரூரமாகப் பேசுகிறவள் - செங்கணணுள்ளவள்.

கூ—நக்ஷத்திரம் - விருக்ஷம் - நதி - ாணசாதி - மலை - பக்ஷி-பாம்பு - வேலைக்காரன் இவற்றின பேருள்ளவள் - பயஙகரமானபேருள்ளவள் - இவ்வகை கன்னியனை விவாகஞ்செய்யககூடாது.

க0—அழகுள்ளவளாயும் - நல்லபேருள்ளவளாயும்- அன்னம்-யானை - இவற்றைப்போல் நடையுள்ளவளாயும் - மெல்லிதான சரீரம் - மயிர் - பல்- இவைகளையுடைத்தானவளாயும், சிறுகுரலுள்ளவளாயும் இருக்கிறகன்னிகையைக் கலியாணஞ செய்துகொள்ளவேண்டியது.

கக—எந்தக்கன்னிகைக்கு பிராதாயில்லாமலும், தகப்பன்இன்னானென்றறியக் கூடாமலும், போய்விடுமோ அவளை இந்தக்கோத்திரத்தாளென்றறியக் கூடாமையாலும் அவளிடத்திற் பிறக்கிற பிள்ளை புத்திரிகாபுத்திரனுவ னென்கிறதினாலும் - விவாகஞ்செய்யக்கூடாது. புத்திரிகாபுத்திரனென்பதை (ஒன்பதாவதத்தியாயத்திற்காண்க.)

கஉ—துவிஜர்களுக்கு முக்கியமாய் விவாகஞ்செய்யும் போது தன்வருணத்திலேயே விவாகஞ் செய்வதுயர்ந்தது காமத்தினுலே இரண்டாவது விவாகஞ் செய்வதாயிருந்தால் மேற்சொல்லப்போகிறபடி செய்துகொள்ள வேண்டியது.

கங—சூத்திரனுக்குத் தன் சாதியிலும், வைசியனுக்கு தன் சாதியிலும் சூத்திரசாதியிலும், க்ஷத்திரியனுக்கு தன்சாதியிலும் வைசிய சூத்திரசாதியிலும், பிராமணனுக்கு தன்சாதியிலும், மற்றமூன்று சாதியிலும் விவாகஞ் செய்துகொள்ளலாம்.

கச—பிராமணன் - க்ஷத்திரியன்- இவர்களுக்கு தன்வருணத்துக் கன்னிகையகப்படாத ஆபத்துக்காலத்திலும் சூத்திரகன்னிகையைமுதலில் விவாகஞ்செய்யக்கூடாது.

கரு—தன்சாதிக்குத்தாழ்ந்தசாதியில் விவாகஞ் செய்துகொள்ளுந் துவிஜர்கள் தன்குலத்தையும், புத்திரரையும் சூத்திரத்தன்மையை யடைவிக்கிருர்கள்.

கசா—சூத்திரசாதிக்கன்னிகையை கலியாணஞ் செய்கிறவன் பதிதனுகிருனென்று அத்திரியும் கௌதமரும் சொல்லுகிருர்கள் (இதுபிராமணவிஷயம்.) சூத்திரக்கன்னிகையினிடத்து புத்திரனை யுண்டுபண்ணுகிறவன் பதிதனுகிருன் என்று சௌனகர்சொல்லுகிருர் (இது க்ஷத்திரியவிஷயம்.) சூத்திரகன்னிகையினிடத்துப் பிறந்தவன் பதிதனுகிருனென்று பிருகுசொல்லுகிருர் (இது வைசிய விஷயம்.)

கஎ—படுக்கையில் சூத்திரகன்னிகையோடு சமமாய்ப்படுத்திருக்கிற பிராமணன் நரகத்தையடைகிருன் பிள்ளையுண்டுபண்ணினுல் பிராமணத்தன்மையினின்று நீங்கியேவிடுகிருன்.

கஅ—எவனுக்குத் தன்சாதியிற்பிறந்த பிள்ளையில்லாமல்சூத்திரசாதியிற் பிறந்தவன் வைதீக கர்மங்களைச்செய்கிருனே அந்த

அவிசை தேவர்களும் பிதுராக்களும் புசிக்கமாட்டார்கள் ஆகையால் அவனுக்குச் சுவர்க்காதி புண்ணியலோகமில்லை.

கக—சூத்திரஸ்திரீயின் அதரபானஞ்செய்தவனுக்கும், அவள்மூச்சுக்காற்று மேலேபட்டவனுக்கும், அவளிடத்திற் பிறந்தவனுக்கும், பிராயச்சித்தங்கிடையாது.

உ0—நாலுசாதியாருக்கும் இம்மையிலும் மறுமையிலும் நன்மையையுந் தீமையையும் உண்டுபண்ணுகின்ற எட்டு விவாகத்தையுஞ் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன்கேளுங்கள்.

உக—பிராமம் - தெய்வம் - ஆருஷம் - பிராஜாபத்தியம்- ஆசுரம் - காந்தருவம் - இராக்ஷசம் தாழ்ந்ததானபைசாசம் - ஆக. அ.

உஉ—எந்தவருணத்தானுக்கு எந்த விவாகம் உயர்ந்ததோ எந்த விவாகந்தாழ்ந்ததோ எந்தவிவாகத்தினால் பிறந்தபிள்ளையுயர்ந்தவனோ எந்தவிவாகத்தினாற்பிறந்தவன தாழ்ந்தவனோ இவைகளைமேலே சொல்லப்போகிறேன்கேளுங்கள்.

உந—பிராமணனுக்கு பிராமம்முதல் காந்தருவம்வரையில் கிரமமாக ஆறும், க்ஷத்திரியனுக்கு ஆசுரம்முதல் பைசாசம்வரையில் நான்கும், வைசியசூத்திராளுக்கு மேற்சொன்னநானகில் இராக்ஷசம் நீங்கலாக மூன்றும் தருமத்தைக்கொடுக்கத்தக்க விவாகங்களென்றறியவேண்டியது.

உச—ஆனால் பிராமணனுக்குபிராமம்முதல் நான்கினையும், க்ஷத்திரியனுக்கு இராக்ஷசத்தையும், வைசியசூத்திராளுக்கு ஆசுரத்தையும் உத்தமவிவாகமென்று பெரியோர்கள்சொல்லுகிறார்கள்.

உரு—பிராஜாபத்தியமுதல் பைசாசவரையில் ஐந்துவிவாகத்துள் மூன்று உயர்ந்தது, இரண்டு தாழ்ந்தது, ஆகையால் ஆசுரம் பைசாசம் இவ்விரண்டையும் பிராமண க்ஷத்திரியாள் செய்யலாகாது.

உசா—காந்தருவம் இராக்ஷசம் இவ்விரண்டும் க்ஷத்திரியனுக்குயாந்ததாகவிருப்பதால் அவ்விரண்டையும் பண்ணிக்கொண்டாலும் அல்லது ஒன்றைப்பண்ணிக்கொண்டாலும் கொள்ளலாம்.

உஎ—வேதமோதினவனுயும், நல்லொழுக்கமுள்ளவனுயு மிருக்கிற பிரமசாரியைத் தானுகவே அழைப்பித்து அவனை நூதனவஸ்திரத்தா லலங்கரித்து கன்னிகையை வஸ்திரா பரணங்களாலலங்கரித்து அவனுக்கு அக்கன்னிகையைத் தானஞ்செய்வது பிராமவிவாகம்.

உஅ—சோதிஷ்டோமாதி எக்கியத்தில் தனக்குப்புரோகிதனுகவிருப்பவனுக்குத் தன்பெண்ணை அலங்கரித்துக் கொடுப்பதை தெய்வவிவாகமென்று சொல்லுகிறாகள்.

உகூ—தான் செய்யவேண்டிய யாகாதிதர்மத்துக்காக வரனிடத்தில் நின்றும் ஒரு ரிஷபம் - ஒருபசு அல்லது இரண்டு ரிஷபம்-இரண்டுபசு - இவைகளைவாங்கிக் கொண்டு கலியாணஞ்செய்துகொடுப்பதை ஆருஷவிவாகமென்று சொல்லுகிறாகள்

௩௦—ஒருபிரமசாரியை யழைத்துப் பூசித்து தன்பெண்ணைத் தானம்பண்ணும்போது நீங்களிருவருமாய் தருமங்களைச் செய்யுங்கோளென்றுசொல்லிக்கொடுப்பதை பிராஜாபத்தியமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

௩க—பெண்ணின் தகப்பனுக்கு கேழ்க்கும்பணத்தைக்கொடுத்து பெண்ணுக்கும் பூஷணங்களைப்போட்டு பெண்ணைவாங்கிவிவாகஞ்செய்து கொள்ளுவதை ஆசுரவிவாகமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

௩உ—ஸ்திரீயும் புருஷனும் ஒருவர்க்கொருவர் புணர்ச்சியின் ஆசையால் மனமொத்து தாங்களாகச்சேர்தலை காந்தருவமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

௩௩—ஒருவன் பலத்தினாலே ஒருகன்னிகையை அழும்போது அவள்வீட்டிலிருந்தும், அவளது பந்துக்களையடித்தும், கொன்றும், பிளந்தும், வலிமையாற்கொண்டுபோகிறானோ அதை இராக்ஷச விவாகமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

௩௪—ஒருகன்னிகை தூங்கும்போதும், குடியினால் மயங்கியிருக்கும்போதும், பித்துகொண்டவளா யிருக்கும்போதும் அவளுடனே புணர்ச்சிசெய்வது முன்சொன்ன ஏழுவிவாகங்களுக்குந் தாழ்ந்ததான பைசாசவிவாகமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

௩௫—ஜலத்தைக் கையில்இட்டுக் கன்னிகாதானஞ்செய்வதே பிராமணனுக்குயாந்தது. மற்ற மூன்றுவருணத்தாருக்கும் அப்படியேசெய்துகொள்ள வேண்டுமென்னும் நியமமில்லை வாயினால் மந்திரஞ்சொல்லியுஞ் செய்துகொள்ளலாம்.

௩௬—ஓ ரிஷீஸ்வரர்களே! இதுவரையில் விவாகங்களின் கிரமங்களையுங்களுக்குச் சொன்னேன் இனி அந்தந்த விவாகங்களாற் பிறக்கும் பிள்ளைகளுக்கு மநுவினாற்சொல்லப்பட்ட குணதோஷங்களைச் சொல்லுகிறேன்.

௩௭—பிராமவிவாகஞ்செய்து பிறந்தபிள்ளை சாதுவாயிருந்தால் தன்முன் பத்துத்தலைமுறையிலுள்ள பிதுருக்களையுந் தன்னையும் நரகத்துக்குப்போகாமல் நல்ல லோகத்தை யடைவிக்கிறான் அவனுக்குப் பின்னும் பத்துத் தலைமுறைவரையில் சாதுக்களாகவே புத்திராபிறந்து நல்லகதியையடைகிறார்கள்.

௩௮—தெய்வவிவாகஞ்செய்து பிறந்தபிள்ளை தன் முன்னேழு பின்னேழு தலைமுறையிலுள்ளவர்களையும், ஆருடவிவாகஞ்செய்தவனுக்குப்பிறந்த பிள்ளை முன்மூன்று பின்மூன்று தலைமுறைகளிலுள்ளவர்களையும், பிராஜாபத்திய விவாகஞ்செய்தவனுக்குப்பி

றந்தபிள்ளை முன்னூறு பின்னூறு தலைமுறையிலுள்ளவர்களையும் தன்னையும் கடைத்தேறப்பண்ணுகிறார்கள்.

௩௯—பிராமமுதலான எட்டுவிவாகங்களுக்குள் இப்போது கிரமமாகச்சொல்லிவந்த நாலுவிவாகத்தாற்பிறந்த பிள்ளைகள்மாத்திரம், பிரம்மதேஜசுள்ளவாகளாயும் பெரியோர்களால் புகழப்பட்டவர்களாயுமிருக்கிறார்கள்.

௪௦—மேலும் அழகு - பலம் - குணம் - பொருள் - கீர்த்தி- போதுமான அனுபோசம் - தாமம்-இவைகளுள்ளவாகளாய் நூறு வருஷம் ஜீவித்திருக்கிறாகள்.

௪௧—மற்ற நான்குவிவாகத்தாற்பிறந்த பிள்ளைகள்கொலைசெய்கிறவர்களாயும், பொய்சொல்லுகிறவாகளாயும், வேதத்தையும், யாகாதிதருமத்தையும், பகைக்கிறவாகளாயும் இருக்கிறார்கள்.

௪௨—முக்கியமாய் உத்தமமான விவாகத்தாற்பிறக்கும் பிள்ளைகள் சாதுக்களாயிருப்பாகள் நிந்திக்கத்தக்க விவாகத்தாற் பிறக்கும்பிள்ளைகள் துஷ்டர்களாயிருப்பார்கள். ஆகையால் கெட்டதானவிவாகஙகளைச் செய்யக்கூடாது.

௪௩—தன்சாதியிற் கலியாணம்பண்ணும்போது பாணிக்கிரகணத்தைமுன்னிட்டு விவாகஞ் செய்துகொள்ளவேண்டியது. மற்ற சாதியிற் செய்துகொண்டால் மேற்சொல்லும்விதிப்படி செய்துகொள்ளவேண்டியது.

௪௪—க்ஷத்திரியஸ்திரீ தனக்குமேலான வருணத்தானைக் கலியாணஞ்செய்து கொள்ளும்போது அவன் பிடித்துக்கொண்டிருக்குந் தண்டத்தையும், வைசியமாது அவ்விதமாகக் கலியாணஞ்செய்துகொள்ளும்போது அவன்பிடித்துக்கொண்டிருக்குஞ் சாட்டைக்கயிற்றினுனியையும், சூத்திரஸ்திரீ அவனுடையவஸ்திரத்தினுனியையும் பிடித்துக்கொண்டு விவாகஞ் செய்துகொள்ளவேண்டியது.

௪௫—மனிதனானவன் பரதாரத்தைவிரும்பாமல் தன்தாரத்தினிடத்திலேவிடாத அன்புள்ளவனாய் அவளுடைய மேற்சொல்லப்போகிற ருதுகாலத்தில் சேரவேண்டியது. அல்லது மற்றகாலத்தில் அவளாலே விரும்பப்பட்டாவது, அல்லது தனக்கே புணர்ச்சி விருப்பத்தாலாவது, பருவகாலம் நீங்கலாக சேரவேண்டியது.

௪௬—மாதர்களுக்கு ருதுகாலம் வழக்கமாய் பதினாறுநாளென்று சொல்லப்படுகின்றது. அதில் மாதவிடாயானது முதல் நாலு நாள் பெரியோர்களாலே நிந்திக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

௪௭—மேற்சொன்ன நாலுநாளுடன் ஏகாதசி திரயோதசி இவ்விரண்டையும் நீக்கி மற்றப்பத்துதினத்தில் சேரவதே உயர்ந்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

௪௮—மாதவிடாயானது துவக்கி - ஆறு - எட்டு - பத்து - பன்னிரண்டு - பதினாலு - பதினாறு - இந்த இராத்திரிகளில் சேர்ந்தால் பிள்ளைகளும் ஐந்துமுதல் ஒற்றைப்பட்ட நாள்களில் சேர்ந்தால் பெண்களும் பிறக்கின்றது. ஆகையால் புத்திரவிருப்புள்ளவன் இரட்டைதினத்திற் சேரவேண்டியது.

௪௯—புருஷனுக்கு சுக்கிலம் அதிகமாகவெளிப்படுமானால் புத்திரனாகவும், மாதர்களுக்கு சுரோணிதமதிகமாகவிருந்தால் ஸ்திரீயாகவும், இருவருக்குஞ் சரியாயிருந்தால் பேடியாகவும், இருவருக்கும் இல்லாமலிருந்தால் அல்லது சொற்பமாயிருந்தால் கொப்பவுற்பத்தியில்லாமையும் உண்டாகிறது.

௫0—எவன் நீக்கவேண்டியதான நாலுநாளையும் ஏகாதசி திரியோதசி இந்நாளையும், அமாவாசி பௌர்ணமாவாசியும் நீக்கி மற்றதினத்திரவினில் தன்மனைவியுடன் சேருகிறானோ அவன் கிரகஸ்தனாக விருப்பினும் பிரமசாரியாகவே சொல்லப் படுகிறான்

௫௧—பெண்ணைப்பெற்றதகப்பன் தெரிந்தவனாயிருந்தால் அந்தப் பெண்ணுக்காகக் கொஞ்சமேனும் பணம்வாங்கிக் கொண்டு கொடுக்கக்கூடாது. அப்படியாசையால் வாங்கிக்கொண்டால் பெண்ணைவிற்றவனாகவே ஆகிவிடுகிறான்.

௫௨—ஒருபெண்ணின் கணவனேனும் தகப்பனேனும் அவளுக்கு விவாககாலத்தில் ஸ்திரீதனமாகக் கொடுக்கப்பட்ட ஆடை-ஆபரணம் - வாகனம் இவைகளை பின்னும் தாங்களுபயோகப்படுத்திக்கொண்டால் அவர்கள் அந்தப்பாவத்தினாலே அதோகதியையடைகிறார்கள்.

௫௩—ஆருடவிவாகத்தில் ஒரு இடபம் - ஒருபசு அல்லது இரண்டு இடபம் - இரண்டுபசு வாங்கலாமென்று சிலபெரியோர்கள் அபிப்பிராயத்தை முன்சொல்லியிருக்கிறோம். அதுவும் தருமகாரியத்துக்கன்றி தன்னாசையினாலே வாங்கிக்கொள்ளுகிறது நியாயமன்று கொஞ்சமாவது, அதிகமாவது தனதாசையால் வாங்கினால் அதுவும் விற்றதுபோலவேயாகும்.

௫௪—எந்தப்பெண்களின் பந்துக்கள் பணம்வாங்காமல் தானஞ்செய்கிறார்களோ அதுவிக்கிரயமன்று. அவர்கள்தான் அந்தப்பெண்ணினிடத்தில் தயையும் - அன்பும் - உடையவர்களா யிருக்கிறார்கள்.

௫௫—தந்தை - கணவன் - உடன்பிறந்தார்- மைத்துனர் இவர்கள் க்ஷேமத்தை விரும்பினவர்களானால் பெண்டுகளை-கலியாணகாலத்திலும் பின்னும் பூஷணமுதலானவற்றால் உபசரித்து சந்தோஷப்படுத்தவேண்டியது.

௫௬—எந்தவீட்டில் மாதர்கள் பூஷணமுதலியவற்றால் சந்தோஷத்தை யடைந்திருக்கிறார்களோ அந்தவீட்டில் எல்லாதெய்வங்களும் சந்தோஷத்துடன் வசிக்கின்றார்கள். எந்தவீட்டில் அவ்வாறு பூசிக்கப்படவில்லையோ அந்தவீட்டில் செய்கிற காரியங்களெல்லாம் பலனில்லாததாகப் போய்விடுகின்றன.

மநுதர்மசாத்திரம்.

௫௭—எந்தவம்ஸத்தில் உடன்பிறந்தாள் முதலியவர்கள் ஆடையாபரணமில்லாததால் வியசனப்படுகிறார்களோ அந்தக்குலம் நசித்துப்போகின்றது. எந்தகுலத்தில் அவர்கள் வியசனப்படவில்லையோ அந்தகுலம் எப்போதும் விருத்தியடைகின்றது.

௫௮—மேலும்மாதாக்கள் தங்களை பிதாமுதலியவர்கள் உபசரிக்காததால் இந்தகுலம் அழிந்துபோகக்கடவதென்று எந்தகுலத்தை சாபமிடுகிறார்களோ அந்தகுலம் சூனியம் வைக்கப்பட்டதுபோல் நசித்துப்போய்விடும்.

௫௯—ஆகையால் க்ஷேமத்தை கோரிய மனிதர்கள் எப்போதும் தனவீட்டில் நடக்கும் விரதங்கள் கலியாணங்கள் இவைமுதலிய விசேஷகாலங்களில் உடன்பிறந்தாள் முதலான மாதர்களை பூஷணம் வஸ்திரம் சாப்பாடு இவற்றினால் சந்தோஷப் படுத்தவேண்டியது.

௬0—எந்த வீட்டில் மனைவியினுடைய பணிவிடை முதலியவற்றால் கணவன் பரதாரத்தைநினையாமலும், கணவனுடைய அன்பு முதலியவற்றால் மனைவி பரபுருஷனைநினையாமலும், ஒருவர்க்கொருவர் சந்தோஷத்துடன் இருக்கிறார்களோ அந்தகுலத்தில் கலியாணங்கள் நிச்சயமாயுண்டாகின்றன.

௬௧—மனைவியானவள் ஆடையாபரணத்தால் விளங்காமற்போனால் கணவனைசந்தோஷமுள்ளவனாகச் செய்யமாட்டாள் கணவனுக்குச் சந்தோஷமில்லாமற்போனால் புணர்ச்சிசெய்ய மாட்டான் அதனால் புத்திரவிருத்தியில்லாமலே போய்விடும்.

௬௨—அந்தமனைவியானவள் ஆடைமுதலியவற்றால் விளங்கினவளாயிருந்தால் கணவன்புணர்ச்சியால் அந்தக்குலம் விருத்திய

டைகின்றது. மனைவியைக் கணவன் விரும்பாமற் போனால் அவள் பரபுருஷனோடு புணர்ச்சி செய்யவரும், அதனால் அக்குலமே தாழ்ந்துவிடும்.

கூரு—அந்தந்தச் சாதியானுக்குத் தகாதவிவாகஞ்செய்வதாலும், சாதகர்மாதிகளைச் செய்யாமையாலும், வேத மோதாமையாலும், பிராமணன்முதலிய பெரியோர்களைப் பூசியாமையாலும், உயர்ந்தகுலமும் இழிந்தகுலமாகிவிடும்.

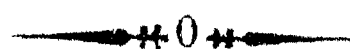
கூச—சித்திரவேலை செய்வதாலும், விவகாரஞ் செய்வதாலும், சூத்திரஸ்திரீயைமாத்திரம் கலியாணஞ்செய்து பிள்ளை பெறுவதினாலும், பசு - குதிரை - பண்டி - இவற்றை விற்பனை செய்வதினாலும் பயிரிடுவதாலும் இராஜசேவையாலும்.

கூரு—எக்கியம்பண்ணி வைக்கத்தகாத விராத்தியன் முதலானவர்களுக்கு அதைச் செய்வித்தலினாலும் தெய்வத்தை யொப்புக்கொள்ளாததினாலும், தத்தம் மந்திரா னுஷ்டானங்களைச் செய்யாததனாலும் நற்குலம் தாழ்வை யடைகின்றது.

கூசு—மந்திரா னுஷ்டானத்தோடு கூடினகுலம் சொற்பபொருளுள்ளதா யிருப்பினும் உயர்ந்த குலத்தோடு நினைக்கத்தக்கதாயும் கீர்த்தியை யுண்டுபண்ணுகிறதாயும் ஆகிறது.

கூஎ—இதுவரையில் விவாகத்தின் குணதோஷங்களைச் சொல்லி மேல் கிரகஸ்த தருமத்தைச் சொல்லுகிறார். விவாகமானபின்பு வைதிகாக்கினியில் தன் சூத்திரத்திற்சொல்லிய ஔபாசனமுதலிய கருமங்களை விதிப்படிநடத்தி பஞ்சமஹா வெக்கியத்தில் சேர்ந்ததான வைசுவதேவத்தை நாடோறும் செய்யவேண்டியது.

பஞ்சமகா எக்கியவிதி.

கூஅ—கிரகஸ்தன் - ஏர்திரம் அல்லது முறம் - அம்மி-துடைப்பம் - உரல் - உலக்கை- தண்ணீர்க்குடம் இவ்வைந்தை

யோகப் படுத்திக்கொள்ளுவதால் அவற்றால் அவனுக்கு ஐந்துகொலை யுண்டாகின்றது.

சூகூ—அந்த ஐந்துபாபங்களையும் போக்குவதற்காக மகருஷிகளால் தினந்தோறும், ஐந்துமஹா வெக்கியங்கள் கிரகஸ்தனுக்குக் கிரம்மாக விதிக்கப்பட் டிருக்கின்றன.

எ௦—அவ்வைந்து எக்கியத்தில் வேதமோதுதல் பிரம்ம எக்கியம். அன்னத்தினலாவது, ஜல தருப்பணத்தினலாவது, பிதுர்க்களைக்குறித்து திருப்திசெய்வது பிதுா எச்ஙயம். தேவதைகளைக்குறித்து அக்கினியிலோமஞ்செயவது தேவஎககியம். வாயசபலி முதலானவை வைப்பது பூதஎககியம. அதிதிகளுககுச் சாப்பாடுபோடுவது மானுடஎககியம. ஆக மகாஎககியம ஐநது.

எக—இந்த ஐந்துமஹா எககியஙகளையும, தன் சக்திககுத் தக்கபடி எவன செய்கிறானே அவன கிரகஸ்தாசிரமத்தி லிருநத போதிலும் மேற்சொன்ன ஐநதுகொலைகளின தோஷஙகளை யடைகிறதில்லை.

எஉ—தான வழிபடுதேவதைகள் - அதிதிகள் - வேலைக்காரர்கள் - தாய் - தநதைமுதலிய பிதாககள்- தனனுத்துமா- ஆகிய இவ்வைநதுபோகளுககும, எவன அனனமுதலியவற்றால் திருப்தி செய்யவில்லையோ அவன மூசசுவிட்டுககொண டிருந்தாலும் இறந்தவனுக் கொப்பாவான்.

எ௩—சிலபெரியோாகள் இவவைநது மஹா வெக்கியங்களுக்கும் அகுதம் என்றும், குதம் எனறும, பிரகுதமென்றும், பிராமியகுதமென்றும், பிராசிதமென்றும், வேறான நாமதேயஙகளைச் சொல்லுகிறாகள்.

எச—அகுதமாவது பிரம்மவெக்கியம், குதமாவது தேவவெக்கியம், பிரகுதமாவது பூதவெக்கியம், பிராமியகுதமாவது மானுடவெக்கியம், பிராசிதமாவது பிதுரெக்கியம்.

மூன்றுவதத்தியாயம்.

எரு—சிலவேளை வறுமையால் மானுட எக்கியம் பண்ணுதற்குச் சக்தியில்லாவிடினும் பிரம்ம எக்கியம் - தேவ எக்கியம் இவைகளையாவது இடைவிடாமற் செயயவேண்டியது. தேவ எக்கியத்தில் அன்புள்ளவன் தாபரசங்கமத்தை இரக்ஷிக்கிறான்.

எசு—தேவர்களைக்குறித்து அக்கினியில்செய்யப்படுகிற ஓமங்கள் சூரியனையடைகின்றன. அவரிடத்தினின்றும் வருஷமுண்டாகின்றது; அதனாலே தானியங்களுண்டாகின்றன. அதனாலே ஜீவகோடிகள விருத்தியடைகின்றனவென்று வேதத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

எஎ—சர்வஜெநதுக்களும் பிராணவாயுவையடைந்து எவ்விதமாய்ஜீவிக்கின்றனவோ, அவ்விதமாய பிரமசாரி- வானப்பிரஸ்தன்-சந்நியாசி - இம்மூவரும்-கிரகஸ்தனை அநுசரித்து ஜீவிக்கிறார்கள்.

எஅ—எந்தக்காரணத்தாலே கிரகஸ்தன் வேதம் ஓதி வைப்பதினாலும் பிக்ஷைபோடுவதினாலும் மற்ற மூன்றாசிரமத்தாரும் காப்பாற்றப் படுகிறாகளோ அந்தக்காரணத்தாலே அவனாசிரமமுயர்ந்ததென்று சொல்லப்படுகின்றது.

எகூ—இம்மையில் சுகத்தையும் மறுமையில் சாஸ்வதபுண்ணிய லோகத்தையும் எவன் விரும்புகிறானோ அவன் அந்தக்கிரகஸ்தாசிரமத்தை முயற்சியுடன் காப்பாற்றவேண்டியது. அது இந்திரியக்கட்டுப்பாடில்லாதவாகளால் காப்பாற்றுவதரிது.

அ0—ரிஷிகள் - பிதுரக்கள் - தேவர்கள் - பூதங்கள் - அதிதிகள் - இவர்கள் கிரகஸ்தரிடத்தினின்றுந் திருப்தியைவிரும்புகிறார்கள். ஆகையால் அதைமேற்சொல்லுகிறபடி செய்யவேண்டியது.

அக—வேதாத்தியயனத்தினாலே ருஷிகளையும் ஓமத்தினாலே தேவர்களையும், சிரார்த்தத்தினாலே பிதுரக்களையும், போசனத்தி

ளாலே அதிதிகளையும், பலிபோடுவதினாலே பூதங்களையும், திருப்தி செய்விக்க வேண்டியது.

அ௨ — தினந்தோறுஞ் செய்யத்தக்கதான பிதுர் எக்கியத்தை அன்னத்தினாலாவது அல்லது - சக்திக்குள்ளபடி ஜலதருப்பணத்தினாலாவது - பால் - கிழங்கு - பழம் - இவைகளினாலாவது பிதுர்க்களின் பிரீதியின்பொருட்டு செய்யவேண்டியது.

அ௩—பஞ்சமஹா எக்கியத்தில் சேர்ந்ததான பிதுர் எக்கியத்தில் ஒருபிராமணனையாவது புசிப்பிக்கவேண்டியது. பூத எக்கியத்தில் ஒருவனையும் புசிப்பிக்கவேண்டிய தில்லை. பலிமாத்திரம் போட வேண்டியது.

அ௪—வைசுவதேவத்திற்காக பாகஞ் செய்யப்பட்டிருக்கிற அன்னத்தை லௌகிகாக்கினியில் மேற் சொல்லப்போகிற தேவதைகளைக் குறித்து மூன்றுவருணத்தாரும் நாடோறும் ஓமஞ் செய்ய வேண்டிய.

அ௫—அக்கினிக்கும, சந்திரனுக்கும், அக்கினிஷோமர்களுககு ஒன்றாகவும், விஸ்வேதேவர்களுக்கும், தன் வந்திரிக்கும்.

அ௬—குருவுக்கும், அனுமதிக்கும், பிரஜாபதிக்கும், ஆகாசபூமிகளுக்கு ஒன்றாகவும், இவைகளின்முடிவில் ஸ்விஷ்ட கிருதுவென்னும் அக்கினிக்கும் ஓமம் செய்யவேண்டியது.

அ௭—இந்தப்படி அந்தந்த தேவர்களுக்கு ஓமஞ் செய்யும் போது அந்தந்த தேவர்களைத் தியானஞ்செய்ய வேண்டியது. பின்பு கிழக்குத்திக்கில் இந்திரனுக்கும், இந்திரபரிஜனங்களுக்கும், தெற்குத்திக்கில் யெமனுக்கும், இயமபரிசனங்களுக்கும், மேற்குத்திக்கில் வருணனுக்கும், வருணபரிசனங்களுக்கும், வடக்குத்திக்கில் சோமனுக்கும், சோமபரிசனங்களுக்கும் வரிசையாய் பூமியில் பலிவைக்கவேண்டியது.

அஅ—தேவர்களுக்கு வீட்டின்வாசற்படியிலும்,ஜலதேவதைகளுக்கு ஜலத்திலும், வனதேவதைகட்கு உரலுலக்கையிரண்டிலுமாவது அல்லது - ஒன்றிலாவது பலிவைக்கவேண்டியது.

அகூ—தன்வீட்டின் வடகிழக்கில் அல்லது தன்சயனத்தின் தலைப்பக்கத்திலாவது லட்சுமிக்கும், தனவீட்டின் தென்மேற்கிலாவது அல்லது தன்சயனத்தின் கார்பக்கத்திலாவது பத்திரகாளிக்கும், வீட்டினடுவில் பிரமனுக்கும், வாஸ்துபுருஷனுக்கும், பலிவைக்கவேண்டியது.

கூ0—விசுவேதேவர்களுக்கும், பகலிற்சஞ்சரிக்கும் பிராணிகளுக்கும், இரவிற்சஞ்சரிக்கும் பிராணிகளுக்கும், முற்றத்திலாவது இல் பலிபோடவேண்டியது.

கூக—சர்வாந்திரியாமிக்கு மெத்தைமேலாவது அல்லது - தன்பின்பக்கத்திலாவது - பலிவைக்கவேண்டியது. பிதுர்க்களுக்கு மிருந்த எல்லாவன்னத்தையும் தென்முகமாகக் காலைமடித்துக்கொண்டு பூமியில்பலிவைக்கவேணடியது.

கூஉ—பின்னும் வீட்டிற்குப்பாகஞ் செய்திருக்கிற அன்னத்தில் கொஞ்சமெடுத்துக்கொண்டுவந்து - நாய் - பதிதன் - சண்டாளன் - தீராப்பிணியுள்ளவன் - காகம் - கிருமி - இவைகளுக்கு சுத்தபூமியில் மெல்லெனபலி வைக்கவேண்டியது. இதுபூதஎக்கியம்.

கூங—இந்தப்பிரகாரம் எவன தினந்தோறும் சகலபிராணிகளையுந் திருப்திசெய்விக்கிறனே அவன் தேசோரூபனய் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தினாலே மேலானமோக்ஷத்தையடைகிறான்.

கூச—இந்தப்படி பூதஎக்கியத்தைச்செய்து பின்பு அதிதினை முன்னம் புசிப்பிக்கவேண்டியது. பிரமசாரி

ளுக்கு நல்வார்த்தைசொல்லுதல் கால்கழுவுதல் முதலியவுபசாரத்தோடு பிக்ஷையிட்டுப் பின்னவர்கள்கையில்ஜலம்விடவேண்டியது.

௯௫—தன்னாசாரியனுக்கு ஒருபசுவை சுவர்ன பூஷணத்தாலலங்கரித்து தானஞ்செய்தால் எந்தப்புண்ணிய மடையப்படுகிறதோ அதை - பிரமசாரி முதலானவர்களுக்கு விதிப்படி பிக்ஷையிடுவதால் கிரகஸ்தன் அடைகிறான்.

௯௬—அதிகமாக பிக்ஷைகொடுப்பதற்குச சக்தியில்லாதவன் ஒருகவளத்துக்குக் குறையாத அன்னத்தையும் தாகத்துக்குத்தீர்த்தத்தையும் தன்வீட்டிலுள்ள பதார்த்தங்களையும் வேதம்அதன்பொருள் இவற்றையறிந்த பிராமணனுக்கு விதிப்படி பூசித்துக் கொடுக்கவேண்டியது.

௯௭—வேதம் - இவற்றின்பொருள் இவைகளையறியாத பிராமணனுக்கு தேவர்களையும் பிதுர்க்களையுங்குறித்து தெரியாமையால் கொடுக்கப்பட்ட தானங்கள் சாம்பலிற்செய்த ஆகுதிபோல நசித்துப்போய் விடுகின்றன.

௯௮—கல்வி - தவம் - இவைகளுள்ளவர்களாயிருக்கிற பிராமணர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தானங்கள் அக்கினியிற்செய்த ஓமம்போற் பிரகாசிக்கின்றன. பின்னும் இம்மையில் வியாதி - சத்துரு - இராஜபீடை - இவற்றினாலுண்டான பயத்தில் நின்றும் மறுமையில் நரகத்தினின்றும் காப்பாற்றுகின்றன.

௯௯—தன்வீட்டிற்குச் சுயமாகவந்த அதிதிக்கு காலுக்குத்தண்ணீர்கொடுத்து ஆசனத்தி லுட்காரவைத்து தன்வீட்டிலிருக்கும் பதார்த்தங்களுடன் அன்னமிட்டு விதிப்படி யுபசாரஞ்செய்ய புசிவைக்கவேண்டியது